

IK HEB HOOFDPIJN, SCHAT

Komedie

van

LUC KERKHOF

kerkhofs.luc@skynet.be
<https://www.luckerkhofs.be/>

Auteursbureau ALMO
Jan Van Rijswijcklaan 282
2020 Antwerpen
03/260.68.10

BEZETTING:

(5 dames - 7 heren)

HARRY: 30

NICOLLE: 28, zijn vrouw

MADELEINE: 50, zijn schoonmoeder

KATHLEEN: 25, jonge buurvrouw

MARIE: 45, oude buurvrouw

ACHMED: 40, Turkse vriend

FRED: 40, vriend

COIS: 45, vriend

TECHNIEKER: 30, radiotechnieker

MEVR. PETERMANS: 45, radiopresentatrice

DIRECTEUR: 50, directeur van zijn vrouw

COMMANDANT VERKERK: 50

DECOR:

Woonkamer.

Links; deur naar de hall en een barkast. Rechts; hier komt de bouwdooskast en een deur naar de keuken die bijna altijd geopend is. Fond; schuifraam dat naar de tuin leidt en welke kan verborgen worden door overgordijnen dicht te schuiven.

Vervolgens komt het schilderij "De grazende koe" te hangen dat enkel bestaat uit een kader met een volledig witte achtergrond.

Verdeeld in de kamer hebben we een kinderwieg, een kleine salon met één sofa en twee zetels en een tafel met vier stoelen. Verder is de kamer gezellig maar overvloedig ingericht waardoor ze wel te klein lijkt.

EERSTE BEDRIJF

LATE NAMIDDAG

(Nicolle komt op van de hall en heeft een pakket afhaal-Chinees bij. Ze probeert het zo gezellig mogelijk te maken met kaarsen, servetjes en zachte muziek)

NICOLLE: (lijkt gelukkig en telefoneert) Hallo ma, ik ben het, Nicolle. Ik heb goed nieuws, ge moogt eens raden! - - - Nee, niet gewonnen met de lotto. - - - Kom, ik zal het zeggen..., ik ben gepromoveerd tot directiesecretaresse! - - - Ja, dank u. Ge moogt Pietertje nu naar huis brengen. Ma, ik ben zo gelukkig. - - - Ja, Harry zal ook blij zijn als hij dit hoort...Tot seffens ma. (haakt in, neuriet met de muziek mee en stapt naar de keuken)

(Harry komt thuis via de hall. Hij draagt een maatpak en een diplomatenkoffer. Hij trekt z'n jas uit, zet moedeloos de muziek af en blaast met forse kracht de kaarsen uit. Ondertussen komt Nicolle van de keuken)

NICOLLE: (verwonderd) Wat doet gij nu...? Ik wou het efkes gezellig maken en gij...

HARRY: (onderbreekt) ...ik wil het niet gezellig hebben!

NICOLLE: (toont de afhaal-Chinees) Is 't naar uw goesting? Loempia met curry, nasi met gebakken kikkerbiljetjes en geroosterde varkensribben. Ik heb echt aan u gedacht, Harry!

HARRY: Ik heb geen honger!

NICOLLE: Wat is er schat...? Wat scheelt er...? Ge kijkt zo sip...?

HARRY: Ge moogt drie keer raden!

NICOLLE: Ge zijt ontslagen!

HARRY: De nagel op de kop...!

NICOLLE: (schrikt) Nee...!

HARRY: Ja...! Ik ben ontslagen! Mijne laatste dag gewerkt! Zonder opzeg! Zo ver zijn we dan! Wat staat ons nog allemaal te wachten! Onze plannen voor een nieuw huis gaan in rook op!

NICOLLE: Dan kan ik u bij deze vertellen dat ik gepromoveerd ben tot directiesecretaresse! Begrijpt ge dat? 500 euro per maand meer!

HARRY: Proficiat, maar dat weegt niet op tegen het verlies dat we lijden door mijn ontslag. (zuchtend) En nu het plots zo goed begon te gaan!

- NICOLLE: Alle problemen dienen om opgelost te worden. Kom, zet u aan tafel en hang uwe jas weg, lieveke.
- HARRY: En ik wil niet dat ge me "lieveke" noemt! (weet direct geen blijf met z'n jas en gooit die dan maar op de sofa) En wanneer komt hier eindelijk eens een fatsoenlijke kast waar ik terecht kan met mijne jas?
- NICOLLE: Hang hem in de kleerkast!
- HARRY: Nicolle, ik heb geen goesting om iedere keer trap op en trap af te lopen na mijnen dagtaak. Er zijn kasten te weinig in dit huis! Hier MOET een nieuwe kast komen...!
- NICOLLE: En de reden?
- HARRY: De reden... ? Dat er geen plaats is verdorie!
- NICOLLE: Ik bedoel, de reden van uw ontslag ?
- HARRY: (ontwijkt onderwerp) Hebt ge uw moeder gebeld voor Pietertje?
- NICOLLE: Ja.
- HARRY: Oeioei..., wat zal zij weer te zeggen hebben?
- NICOLLE: Waarom gaat ge nu plots piekeren over wat zij over uw ontslag gaat zeggen als zij u anders ook niet interesseert?
- HARRY: (plagend) Is u dat dan al opgevallen?
- NICOLLE: Wàt was de reden van uw ontslag?
- HARRY: (ontwijkt de vraag) Wat moet ik nu beginnen? Een man van vooraan in de dertig die zonder werk valt! Ramp oh ramp...!
- NICOLLE: Ge antwoordt niet op mijn vraag!
- HARRY: (luider) Ik weet de reden niet! Ik vermoed, hij die als laatste is bijgekomen, hij die het als eerste kan afbollen. En ik had het kunnen denken hé..., als uw moeder voor mij iets regelt dan loopt dat gegarandeerd verkeerd af!
- NICOLLE: Dat gij met ons ma geen beste vriendjes zijt, dat weet ik, maar zij kende meneer Van Praat en zij heeft voor u een goed woordje gedaan!
- HARRY: Ik was beter gebleven waar ik was! Een beetje minder verdienen, maar ik had tenminste een vaste job!
- NICOLLE: Ik zal ons ma vragen om nog eens met meneer Van Praat te spreken!
- HARRY: Meneer Van Praat is ziek. Zijn vrouw regelt de zaken nu op kantoor!
- NICOLLE: Dan begrijp ik de reden van uw ontslag! (kust hem liefjes) Kom schat, kopje omhoog. We gaan er niet over piekeren. Er kan ons niks gebeuren. We zullen niet sterven van de honger!
- HARRY: Maar de plannen voor ons nieuwe huis, Nicolle?
- NICOLLE: Als we financieel tekort komen zal ik ons ma wel vragen om...
- HARRY: (onderbreekt) Nee... Dat wil ik niet!

- NICOLLE: Maar na het overlijden van onze pa heeft ze me verteld dat...
- HARRY: (onderbreekt kordaat) ...ik wil geen geld van uw ma...!
- NICOLLE: Kom, zet u aan tafel. Seffens is uwe loempia koud.
- HARRY: Uwe loempia kan me gestolen worden!
- NICOLLE: Okee...! Dan gene Chinees. Laten we dan gezellig babbelen over mijn nieuwe functie als directiesecretaresse.
- HARRY: Daar wil ik ook niet over praten! Ik snap de bedoeling van uw directeur. Reisje hier, reisje daar, kusje hier, kusje daar, bedje in en bedje uit...
- NICOLLE: (kwaad) Harry, let op uw woorden!
- HARRY: Zo werkt het toch in deze wereld! Als het ergens jeukt dan moet er gekrabd worden! En als er dan nog een schoon vrouw is om te krabben en als zij daar financieel beter van wordt, wel dan zal die vrouw krabben! Eender welke vrouw..., bij eender welke man...!
- NICOLLE: Geen haar op mijn hoofd dat eraan denkt om met die ouwe directeur de kuip in te duiken!
- HARRY: (blijkt tevreden met haar mening) Ik ben blij dat ge er zo over denkt! Maar waar moet ik al mijn tijd aan spenderen als gij op kantoor zit?
- NICOLLE: Laten we gewoon de rollen omkeren. Ik ga werken en gij wordt huisvrouw!
- HARRY: Huisman, bedoelt ge. Harry de huisman!
- NICOLLE: Als gij het zo ziet!
- HARRY: Maar ik ken niks van het huishouden, Nicolle. Dit wordt een regelrechte ramp!
- NICOLLE: Daar is het leren goed voor! Kom, we beginnen met de tafel af te ruimen. (als de deurbel rinkelt) Dat zal ons ma zijn met Pietertje.

(Nicolle gaat openen via de hall en laat Madeleine binnen met een reiswieg die Nicolle aanstonds overneemt. Madeleine sleurt ook nog een antieke luster, een oude vaas, een nieuwe blauwe trui en een hondje naar binnen)

- HARRY: (plagend tot Madeleine) Met welke verhuishwagen zijt gij gekomen?
- MADELEINE: (gepikeerd) Ik ben niet met een verhuishwagen gekomen! Gij zoudt blij moeten zijn omdat ge deze spullen allemaal gratis krijgt van mij!
- HARRY: Maar ons huis is nu al te klein!
- MADELEINE: Misschien is dat al iets voor in uw nieuw huis!
- HARRY: Dat nieuw huis komt er niet!
- MADELEINE: (oogcontact met Nicolle) En om welke reden komt dat nieuwe huis er niet?
- NICOLLE: (ad Harry) Hij is ontslagen, ma!
- MADELEINE: Ontslagen... ? Hij.... ? (met binnenpretjes) Ha ha ha...!

HARRY: Oh, gij lacht daar nog mee... ? Wel, dan zijt gij héél vriendelijk bedankt.

MADELEINE: Is dat niks om mee te lachen. De ene promoveert en de andere degradeert. En dat GIJ het toevallig zijt die gedegradéerd wordt..., wel daar verschiet ik niet van!

HARRY: (dreigt uit z'n sloffen te schieten) Wil ik u eens wat zeggen... ,

NICOLLE: (onderbreekt ad reiswieg) ...Sssssst..., ons Pietertje slaapt!

MADELEINE: Ik hoop maar dat die flinke knul in die reiswieg niet wordt zoals zijne pa!

NICOLLE: (ad luster) Ma, wat hebt ge allemaal bij?

MADELEINE: Die blauwe trui is een cadeauke vanwege uw promotie. Die luster is nog van uw overgrootvader. Prachtig antiek stuk. Hij zou hier goed passen. En die vaas is meer dan honderd jaar oud! Dus, pas er in godsnaam een beetje mee op. Er is al meer dan duizend euro voor geboden!

HARRY: (ad hond) En wat moet dat antieke mormel hier?

MADELEINE: Mijn Pedafke is niet antiek! En als ik hem ooit kan aanleren om in uw benen te bijten, dan zal ik dat zeker doen!

HARRY: In de supermarkt draaien ze die beesten door de vleesmolen en dan noemen ze dat LOOKWORST...!

MADELEINE: Als ik uw vrouw moest zijn dan bond ik u aan een tafelpoot vast van 's morgens tot 's avonds!

HARRY: (plagend) Sinds wanneer hebt gij SM-neigingen... ?

NICOLLE: Harry, alstublieft..., let op uw woorden...! En ruim de boel hier op!

HARRY: Ziet ge... ! Ziet ge... ! Ik ben nog maar vijf minuten huisman en daar gaan we al...! Harry dit, Harry dat... !

MADELEINE: Wat zegt gij daar, Nicolle? Huisman... ? Hij... ?

NICOLLE: Ja ma! Vanaf nu worden de rollen hier omgekeerd. Ik werk voortaan buitenhuis en Harry wordt huisman.

MADELEINE: (met wegwerpgebaartje) Hij kent niet eens een droogkast uit een stofzuiger!

HARRY: (neemt de luster op, dan tot Madeleine) Zou de generaal efkes opzij willen gaan alstublieft? (monstert de luster) Op het toilet zou dit ding nog niet misstaan!

NICOLLE: (berispt) Harry, is 't nu bijna gedaan, ja...! En hou die luster eens efkes boven de tafel.

(Harry stapt via een stoel op de tafel en houdt de luster op de juiste plaats)

MADELEINE: Daar misstaat gij niet! Kunt gij daar niet voorgoed blijven staan ?

NICOLLE: Kunt ge die luster aankoppelen, Harry?

HARRY: Geef me eens een schroevendraaier. In de schuif ligt er ene.

(Nicolle geeft Harry een schroevendraaier. Terwijl Madeleine en Nicolle over Pietertje praten prutst Harry aan de elektrische koppeling van de luster)

NICOLLE: Heeft mijne kleine jongen goed gegeten vandaag?

MADELEINE: Ja, hij heeft z'n flesjes allemaal opgedronken, mama. Ons Pietertje wordt een flinke jongen.

(Madeleine drukt stiekem de lichtknop in waardoor Harry plots een flinke lading elektriciteit in zijn handen krijgt)

HARRY: (schreeuwt het uit van de pijn) Auwh...!!

MADELEINE: (lacht zich kreupel) Sorry!

HARRY: Gij denkt zeker dat ik een nachtlampje ben...!

MADELEINE: Nogmaals sorry, het was een misverstand!

HARRY: Heel uwe wereld berust op misverstanden!

MADELEINE: (bijt van zich af) De uwe niet, nee!

HARRY: Jawel...! Mijn grootste misverstand in mijn leven was de dag dat ik u als schoonmoeder gekozen heb...! (tot Nicolle) Ik zal die luster wel in de loop van volgende week hangen, goed? Ik heb nu toch tijd in overvloed! (legt de luster op de sofa) En die vaas, waar zouden we die zetten? (treiterend ad Madeleine) In de kelder naast de gasmeter is nog plaats, schat!

MADELEINE: Okéé, dan geeft ge die dure vaas maar terug!

NICOLLE: Let niet op hem, ma. Hij is helemaal over z'n toeren.

MADELEINE: (als Harry de vaas wil opnemen) Voorzichtig met die vaas hé...!

HARRY: (laat ze bijna vallen) Sorry! (vindt niet direct een plaats voor de vaas) Nicolle, als hier volgende week geen nieuwe kast staat dan gooi ik alles op een hoopje buiten op de stoep! Hebt ge me verstaan! In heel dit huis staat precies één fatsoenlijke kast..., één...! En dan staat ze nog op de zolder!

NICOLLE: Ga er dan een kopen...! Of maak zelf een kast, nu ge toch tijd hebt!

MADELEINE: Maken...? (lacht) Hij...? Hij kan nog geen vogelkooitje maken, laat staan een meubelstuk!

HARRY: Wacht maar gij..., gij blijft niet lachen! Dat verzeker ik u! Trouwens, mijn ontslag heb ik aan u te danken!

MADELEINE: Aan mij? Waarom?

HARRY: Gij hebt ervoor gezorgd dat ik mijn vaste job heb laten vallen om voor 25 euro

per maand meer, bij meneer Van Praet in dienst te gaan. Dat is precies zeven maanden geleden! Ziet ge mij hier staan...? De generaal heeft het weer geregeld! Zoals altijd...!

MADELEINE: Och blèter, ge hebt geluk dat ik goeie relaties heb met dat soort mensen of ge stond nog nergens!

HARRY: Ik heb uw vrienden niet nodig!

MADELEINE: En ik de uwe niet! Die snullen van de biljartclub zeker..., poeh...! Dat is alles wat gij kunt, biljarten met dat gespuis! Elke keer als ge gaat biljarten in die café dan gebeurt er wel iets! En vertel me niet dat 't niet waar is hé, want ik weet er alles van. Gene enkele normale zit er tussen al de klanten die daar komen!

NICOLLE: Kom, laten we nu ophouden met ruziemaken en laat ons efkes alles op een rijtje zetten. Dus, we hebben afgesproken dat de rollen hier worden omgekeerd. Harry doet voortaan het huishouden..., èn zal ook ons Pietertje verzorgen.

MADELEINE: (schrikt) Nicolle nee..., dat moogt ge niet doen! Wat zal hij aanrichten met Pietertje? Die kleine schattebout verdient zo'n straf niet!

NICOLLE: Ma, Harry heeft twee handen aan z'n lijf en kan evengoed als iemand anders voor Pietertje zorgen..., al moet hij het leren!

MADELEINE: Dus, het komt er op neer dat IK niet meer op Pietertje moet passen?

NICOLLE: Ja, zo is dat! Het is toch te zot als Harry heel de dag thuis is dat Pietertje bij u komt logeren van 's morgens tot 's avonds?

MADELEINE: Harry kan toch uitkijken naar een nieuwe job? Ze vragen nog elektriciens en metsers?

NICOLLE: Ma, ge weet evengoed als ik dat zoiets niks is voor Harry!

MADELEINE: Maar zijn vader is een uitstekend elektricien! En ik heb altijd geweten dat de traditie voortgaat van vader op zoon!

HARRY: Met de enige traditie, die ik van mijn vader heb geërfd, ben ik verleden jaar achter een tak van een boom blijven steken in uwe boomgaard! (voelt met pijnlijke grimas aan z'n kruis)

MADELEINE: (ad Harry) Hij MOET solliciteren naar een andere job! Op deze manier zult ge nog lang moeten wachten op een nieuw huis!

NICOLLE: (vervolgt) ...Ofwel moeten de ouders over de brug komen met...

MADELEINE: (onderbreekt) ...Nee, daar komt niks van! Uwe pa en ik hebben het vroeger ook zelf moeten rooien!

NICOLLE: Maar de tijden veranderen en ge hebt gezegd dat...

MADELEINE: (onderbreekt) ...Nicolle, ik stop u geregeld wat geld toe. Die nieuwe trui, 45

euro, die vaas meer dan 1.000 euro, die antieke luster 1.500 euro. Als ik u vandaag een nieuw huis geef dan maakt hij... (ad Harry) ...er morgen een biljartzaal van!

HARRY: Goed, dan stap ik zondagvoormiddag naar een antiekmarkt en ik verkoop al uwe rommel.

MADELEINE: (dreigend) Als ge dat durft dan zal het u berouwen, meneer...! Ik heb er altijd al spijt van gehad dat mijn dochter met u getrouwd is. Ik begrijp nog steeds niet wat zij in u gezien heeft!

HARRY: Ikke wel! (speelt) Harry is een mooie jongen! Harry is een lieve jongen! Harry is tevreden met wat hij heeft! Maar Harry heeft spijtig genoeg zo'n grommelpot van een schoonmoeder!

NICOLLE: (berispt) Harry, ge gaat te ver!

MADELEINE: (kwaad) Nicolle, die vent van u is ne snul...!

HARRY: Ja, ik was misschien beter vrijgezel gebleven! Maar het vlees is zwak hé! Een vrouw is als een fruitkorf. Ogen zo blauw als druiven, lippen als rode kersen, wangen als zachte perziken en borsten als bloemkolen!

MADELEINE: Dat wist ge al tijdens uw verloving! Ge weet toch wat een verloving is...?

HARRY: Ja! Een verloving is een streng onderzoek voor ge levenslang krijgt!

NICOLLE: (tot Harry) Ge hebt toch direct "JA" gezegd toen ik u de eerste keer iets vroeg!

HARRY: En wat had ge mij toen gevraagd?

NICOLLE: Dat weet ik niet meer!

HARRY: Ikke wel!

NICOLLE: Oh ja? En wat dan wel?

HARRY: Of ik snurkte!

MADELEINE: Nicolle, uwe vent slaagt helemaal door!

HARRY: En wat ik de dames ook nog wou zeggen..., wist ge, als hier per toeval iemand van volksgezondheid binnenkomt zoals vandaag bijvoorbeeld, dat men ons kan aanklagen wegens kinderverwaarlozing...?

MADELEINE: Wat zegt gij allemaal?

HARRY: Die hond! Dat vieze mormel komt met ons Pietertje in aanraking. Al die vieze luizen en vuile parasieten die hij met zich meesleurt worden overgedragen op Pietertje. Dat kind zit vast onder het ongedierte!

MADELEINE: Mijn Pedafke is proper!

HARRY: Het is en het blijft een beest! En wat voor één! Ik zou zeggen een kruising tussen een cavia en een Frankfurter-worst!

NICOLLE: Zijt gij van plan om zó te blijven zagen...? Zoek dan een hobby! Ik hou dit zó geen drie weken vol, want dan kan ik me laten verzorgen voor een

depressie...!

HARRY: Hobby...? Ik heb geen hobby! Ik was altijd graag kunstschilder geworden, maar ik had de tijd niet. (voor zich uit starend) Nu heb ik de tijd. Ziet ge mij al op een affiche staan..., "Kunstschilder Harry Van Gogh stelt tentoon" of "Pieter Pauwel Harry Rubens stelt zijn nieuwe werk voor".

MADELEINE: (klampt Nicolle aan) Dat gaat ge toch niet laten gebeuren...? Met al die verf hier op die schone vloer! En kunstenaars zijn armoezaaiers. En ze nemen het niet zo nauw met hun echtelijke plichten...! Bij het eerste naaktmodel dat ze moeten schilderen is 't al prijs...!

HARRY: Ik schilder zonder verf en zonder ezel!

MADELEINE: Ja, voor "ezel" speelt ge zelf zeker, haha!

HARRY: (droomt weg) Reeds geruime tijd heb ik plannen om al mijn gevoelens in één schilderij te leggen, maar ik heb nooit de kans gehad! Nu wel! Ik zal mijn schilderij "De grazende koe" noemen. Het wordt een levenswerk!

NICOLLE: Een koe die staat te grazen heeft, volgens mij, maar weinig met kunst te maken!

HARRY: Jaja, maar HOE ze graast...! WAT ze graast...! WAAROM ze graast...! Dat is wel kunst, hé schatje!

MADELEINE: En wat vindt ge van een baantje bij 't Belgisch leger? Mijn schoonbroer is commandant in Schaffen. (vervolgt tot Nicolle) Hij kan altijd een goed woordje doen voor Harry. Tenminste als hij het zelf wil. Misschien zit er wel een officierpost in!

HARRY: Nee, ik haat het leger en al wat ermee te maken heeft!

MADELEINE: (vervolgt) Hij is nu in verlof. Als ge wilt dan zal ik hem eens telefoneren. Het is wel een rare kerel maar dat past uitstekend in het leger, vind ik.

HARRY: Als ik me laat inlijven in het leger dan zullen de spanningen tussen Oost en West weer opklaaien! Mijn interesse ligt niet in het leger!

NICOLLE: (tot Madeleine) Neem met hem toch maar eens contact op, ma. Wie weet krijgt Harry dan wel een kantoortje voor hem alleen!

MADELEINE: (vervolgt) Ja, waar hij niemand in de weg kan lopen.

HARRY: Mijn interesse ligt meer bij het biljarten! Driebanden! Dat is wat ik wil doen.

MADELEINE: Ge zult geen tijd meer hebben om te biljarten als ge op Pietertje moet passen, eten koken, de was en de plas doen, poetsen. Ge onderschat het allemaal een beetje, beste vriend!

HARRY: Als ge nu ook nog "mijn biljarten" gaat afpakken dan hang ik me op aan de hoogste kerktoren!

MADELEINE: Dat zou geen slecht idee zijn! (tot Nicolle) Dus, Pietertje komt niet meer bij mij

op vakantie?

HARRY: Nee. Het wordt hoogtijd dat we ons Pietertje zelf gaan opvoeden zoals het hoort! Als hij van 's morgen tot 's avonds bij u is dan gaat hij zich binnenkort nog gedragen als een hond. Hij ziet de hele dag niks anders. En eerlijk gezegd, de laatste tijd weent hij niet meer normaal. Ik neem al een lichte vorm van hondengeblaf waar!

MADELEINE: (met haar hoofd bijna in de wieg) Oooh, ik zal hem missen, mijn Pietertje! Mijne kleine schattebout!

NICOLLE: Ge kunt hem toch elke dag komen bezoeken, nu Harry altijd thuis is.

HARRY: (vervolgt) De bezoeken zijn als volgt..., 's avonds van 10 tot...

NICOLLE: (onderbreekt) Zorg gij maar voor een kast!

HARRY: Waar moet ik die kast halen? Moet ik die tevoorschijn toveren, of wàt...? (sluit de ogen) Hokus Pokus Pats... ik wou dat hier.... (op de plaats waar Madeleine staat) ... een mooie grote kast stond! (opent de ogen en stuit op Madeleine) Oh... dat is nu spijtig..., het is maar een oud versleten hangkastje!

MADELEINE: En ge kunt me dagelijks verwachten voor een controle, hé meneer. Ik weet dat hier in de buurt veel jonge huismoeders zitten die soms al eens durven vergeten dat ze getrouwd zijn!

HARRY: Oh ja...? Dat is dan schoon meegenomen!

MADELEINE: Het zou de eerste keer niet zijn dat die een goed huwelijk kapotmaken! En een verwittigd man is er twee waard. (tot Nicolle) Pas die nieuwe trui eens!

(Nicolle past de nieuwe trui en Madeleine keurt ze. Harry zet zich in de sofa met de voeten op de salontafel en leest in een folder van een bekende meubelzaak)

HARRY: Hier, ik heb al een kast gevonden...! (tot Nicolle) Schatje, kom eens kijken. (leest voor) Zelfbouwdooskast. Zeer handig, veel plaats, de prijs 75 euro. Die ga ik bestellen. Waar is het telefoonnummer? (zoekt in de folder)

MADELEINE: (stil tot Nicolle) Uwe vent ligt met zijn voeten op de salontafel...!

NICOLLE: Harry, haal die voeten van de salontafel...!

HARRY: Ja Nicolle.

NICOLLE: (showt zich in de nieuwe trui) Wat vindt ge ervan, Harry?

HARRY: (heeft hiervoor geen interesse) Schatteke, kunt ge me nu efkes naar die telefoonnummer laten zoeken, ja?

MADELEINE: (ad reisiwg) Pietertje is wakker. (neemt de baby uit de reisiwg) Hier is ons klein schatteboutje. Kom maar eens naar de bomma, jaja. En hij wordt al een

grote jongen hé. Kijk maar eens naar de mama. Is dat geen mooie trui? Die heeft de bomma voor haar gekocht, jaja. (ad sofa) En ginder is uwe papa, jaja! De papa gaat voor Pietertje een nieuwe kast kopen. En papa gaat op Pietertje passen, ja. (met innerlijk genoeg) Papa zit zonder werk! Papa moet voortaan gaan stempelen!

HARRY: (veert boos recht) Nu is 't genoeg hé...! Zoiets moet GIJ niet tegen MIJNE zoon vertellen!

MADELEINE: Mag hij niet weten dat zijne papa ontslagen is?

HARRY: Natuurlijk mag hij dat weten! Maar dat moet gebeuren tijdens een verstandig gesprek van vader op zoon. En laat me nu gerust...!

TWEEDE BEDRIJF

Eerste scène

VOLGENDE DAG, VOORMIDDAG

(Harry en Nicolle ontbijten. Harry draagt vrijetijdskleding en eet van zijn bord cornflakes)

- NICOLLE: Hebt ge mijn lunchpakket al gemaakt?
- HARRY: Uw lunchpakket...?
- NICOLLE: Of moet ik deze middag niet eten misschien?
- HARRY: Moet IK zorgen voor UW lunchpakket?
- NICOLLE: Ah ja, gij zijt nu toch de huisvrouw!
- HARRY: Okee. Hoeveel boterhammen wilt ge hebben?
- NICOLLE: Twee.
- HARRY: Wat wilt ge erbij?
- NICOLLE: Kaas.
- HARRY: (sniijdt twee stukken kaas) Tussen uw boterhammen leggen?
- NICOLLE: Nee, maar wel iets dikker snijden alstublieft!
- HARRY: Nog dikker? Is die kaas dan niet te vlug op?
- NICOLLE: Als hij op is dan haalt gij er andere in de winkel hé.
- HARRY: Ikke...?
- NICOLLE: Ja gij! Hier in de superette staat de kaas elke maandag in reclame. En het moet belegen kaas zijn!
- HARRY: Verlegen?
- NICOLLE: (verbetert) Belegen. Eén pond. Daar komen we normaal een volle week mee toe. (maakt zich klaar om te vertrekken) Wanneer brengen ze die zelfbouwdooskast?
- HARRY: Daar gingen ze nog voor telefoneren.
- NICOLLE: Weet ge de volgorde nog?
- HARRY: Jaja. Eén..., de vaat doen. Twee..., Pietertje verversen. Drie..., uw nieuwe trui wassen...
- NICOLLE: (vervolgt) ...Op dertig graden!
- HARRY: (vervolgt) Vier..., stofzuigen. Vijf..., afstoffen...
- NICOLLE: (verbetert) Nee, eerst afstoffen en dan pas stofzuigen.
- HARRY: (vervolgt) Zes..., zorgen voor het avondeten...

NICOLLE: ...En Pietertje eten geven! Vergeet dat niet, hé Harry!

HARRY: De wasmachine staat links?

NICOLLE: (verbetert) Rechts! De droogkast staat links. Zijn er nog vragen?

HARRY: Nee!

NICOLLE: Als er problemen zijn dan kunt ge me altijd bereiken op m'n gsm. Maar niet tussen 10 en 11 want dan ben ik in vergadering. Dag schatteke! (geeft Harry nog een snel wangkusje en gaat er dan vandoor langs de hall)

HARRY: (bij zichzelf) Zo ver zijn we dan! Ik zal eerst de trui in de wasmachine steken en dan afwassen. (ruimt de tafel af terwijl hij zingt en dan af langs de keuken)

(We horen op de achtergrond het geluid van vallende tassen. Harry komt weer op. Hij doet een schort aan en wil de antieke vaas op een andere plaats zetten, maar als die uit z'n handen dreigt te glippen kan hij ze nog net grijpen. Hij legt de vaas in de sofa)

HARRY: Ohlala...! Hier hebben we al efkes geluk gehad...! En nu gaan we Pietertje verversen. (legt Pietertje op de tafel en doet z'n pamber uit. Aan Harry's blik kunnen we merken dat er wat in de pamber ligt) Pietertje, Pietertje...! Heeft mijne brave jongen weer een drolletje gelegd, ja? En het is precies ene met een straf geurtje! (knijpt z'n neus dicht) Het is allemaal de schuld van de bomma. De hond van de bomma doet dat ook op de eerste de beste plaats. Maar gij ziet niks anders, dus ons Pietertje doet dat ook hé! We zullen eens vlug een andere pamber aantrekken en dan is dat weer allemaal vergeten. (bij zichzelf) De pampers..., waar liggen de pampers...? (gaat op zoek maar kan nergens de pampers vinden) Dan maar gene pamber hé! (gebruikt dan een keukenhanddoek) Eentje met veel kleuren. Laat dit dan maar een zondagse pamber zijn! (legt Pietertje terug in de reisiwg) En braaf zijn hé! (weet plots niet meer waar eerst te beginnen en slentert door de kamer, dan bij zichzelf) Kalm blijven, Harry. We gaan eerst telefoneren naar de Fred. (draait een nummer, dan door hoorn) Hallo Fred, met Harry hier, wanneer moeten wij spelen voor den beker? - - - Morgen al? En hoe zijn de ploegen ingedeeld? - - - Dus ikke, gij, de Cois, en wie is onze vierde man? - - - Een Turk? Kunnen Turken ook al biljarten? - - - Hoe, gij weet dat niet? - - - Fred, ik heb nog nieuws, ik ben ontslagen! Nu heb ik meer tijd om te oefenen hé, dus mijn gemiddelde zal nogal omhoog schieten nu. - - - Ja Fred, kom maar eens af, ik ben toch de hele dag thuis. (haakt in, dan bij zichzelf) Allé, we mogen dit seizoen die beker weeral op onze buik schrijven! Duwen ze daar een Turk in

onze ploeg die het verschil nog niet kent tussen een biljartkeu en een groene peper! (monstert de kamer) Waar gaan we beginnen, Harry? Stofzuigen? (wrijft met een vinger over een meubelstuk) Nee, dat is niet vuil. Waarom dan stofzuigen? (zet de radio aan en gaat staan op de plaats waar de bouwdooskast zal komen. Doet een paar ruwe maatschattingen met zijn armen en meent dan plots wat te horen op de radio. Hij zet het volume luider)

STEM RADIO: ..."We kunnen het eigenlijk beter formuleren als een wedstrijd voor huisvrouwen. Het spel steekt zeer eenvoudig in elkaar. Een jury van specialisten keurt de door u zelfgemaakte confituur en roept daarna één winnares uit. De eerste prijs is een reis naar Frankrijk plus de mogelijkheid om haar recept te laten verzilveren bij een fabrikant. Dus aan alle huisvrouwen in Vlaanderen, stuur zo snel mogelijk een klein potje confituur naar RADIO 2, Confituurwedstrijd, Reyerslaan 52, 1040 Brussel.

HARRY: (zet de radio uit, zijn gedachten slaan op hol) Een reis naar Frankrijk...! Een fabrikant die uw recept afkoopt voor misschien wel één miljoen euro...! Wàt kunnen de benodigdheden voor confituur zijn? (loopt zenuwachtig door de kamer) Kalm Harry...!

(Marie klopt op de schuifraam en Harry opent)

HARRY: Goeiemorgen madam.

MARIE: Ik ben Marie, de buurvrouw van die... (wijst) ...kant. Ge vindt het toch niet erg dat ik langs achter kom?

HARRY: Nee, helemaal niet. Ik ben Harry. (handje schudden) Gij komt eens kennismaken, neem ik aan?

MARIE: Ja. Ik hoorde van uw schoonmoeder dat gij...

HARRY: (vervolgt) ...dat ik het beroep van huisvrouw ga uitoefenen. Dat is just, ja!

MARIE: Ik dacht dat ik u misschien wat kon helpen met het één of het ander. Ik begrijp in welke situatie ge zit. En het is niet gemakkelijk voor ne vent tijdens de eerste dagen.

HARRY: Dat is erg vriendelijk van u, Marie, maar ik heb op dit moment nog geen hulp nodig. (herpakt zich) Of wacht eens..., kom efkes binnen en zet u. (sluit schuifraam) Een koffieke...?

MARIE: Nee, merci.

HARRY: Eigenlijk heb ik wel een beetje goeie raad nodig. Ik had graag mijn vrouw Nicolle verrast met een goede zelfgemaakte confituur. Maar ik weet in godsnaam niet hoe ik eraan moet beginnen. Daarom dat ik het fijn zou vinden

als gij me wat..., wat van uw ideeën voor een recept zou willen geven.

MARIE: Het spijt me Harry, maar ik heb geen enkel benul van het maken van confituur. Het enige wat ik ervan weet is dat er een hele hoop suiker en vruchten in moeten zitten en dan achteraf nog wat gelatine. Maar ik weet niet precies hoeveel en ik weet ook niet hoe ge dat moet bereiden! Misschien gaat ge beter eens naar de bibliotheek. Daar bestaan genoeg boeken over het bereiden van confituur.

HARRY: Wanneer is die bibliotheek open?

MARIE: Van twee uur tot tien uur vanavond.

HARRY: 's Avonds kan ik niet. En 's namiddags moet ik op ons Pietertje passen.

MARIE: Dat is toch geen probleem. Ik kom hier straks efkes babysitten en dan kunt gij ondertussen naar de bibliotheek gaan.

HARRY: Marie, gij komt als uit de hemel gezonden.

MARIE: Als dat het enige is! En ik hou van kinderen hé. Mag ik Pietertje eens zien?

HARRY: Ja, doe maar, hij ligt in z'n wieg.

MARIE: (trekt gekke gezichten naar Pietertje) Koetjeboe... koetjeboe... ! Klein Pietertje.... ! (tot Harry) Hij lijkt sprekend op zijne pa.

HARRY: (beetje ijdel) Dat doet me plezier.

MARIE: Harry, het was me aangenaam kennis te maken met u en uwe zoon. Laten we afspreken dat ik deze namiddag tegen drie uur hier zal zijn!

HARRY: En dat hoeft niemand anders te weten, hé Marie.

MARIE: Okee, zoals ge wilt. Ik denk dat uw schoonmoeder Madeleine ook nog gaat langskomen want ik sprak haar net in de superette. Dag Harry, tot straks hé.

HARRY: Dag Marie. (Marie terug af langs de schuifraam) Natuurlijk gaat die generaal tegen iedereen voortvertellen dat ik ontslagen ben. Nog erger dan een gazet! En nu gaan we ons Pietertje eten geven. (af naar de keuken)

(Kathleen klopt op de schuifraam. Harry komt uit de keuken)

HARRY: (bij zichzelf) Voilà, nummer twee is daar al...! (laat Kathleen binnen) Kom binnen, kom binnen!

KATHLEEN: (is een sensuele jonge vrouw, stapt verleidend door de kamer) Dus gij zijt onze nieuwe buurman...?

HARRY: Nieuwe...? Wij wonen hier al twee jaar, maar we zijn veel weg. Naar het werk bijvoorbeeld.

KATHLEEN: Dus ge zijt getrouwd?

HARRY: Heeft mijn schoonmoeder u dat nog niet verteld?

KATHLEEN: Ja, eigenlijk wel.

HARRY: Dit is ons eerste kindje, Pietertje.

KATHLEEN: En gij zijt Harry, neem ik aan?

HARRY: Ge kent mijne naam ook al?

KATHLEEN: Ja, van Marie. Een braaf mens, die Marie.

HARRY: En welke naam hebben ze u gegeven?

KATHLEEN: Kathleen.

HARRY: Schone naam. Past helemaal bij uw figuur.

KATHLEEN: Vindt ge?

HARRY: (aarzelend) Allé, ik bedoel niet dat..., ik bedoel dat...

KATHLEEN: (onderbreekt) ...Ik weet wat ge bedoelt, Harry. Ik ben namelijk een vrouw die alle venten aanstonds begrijpt. Maar eigenlijk kwam ik een paar eitjes lenen.

HARRY: Oh, zijt gij van Nederland?

KATHLEEN: Nee, zie ik er zo uit?

HARRY: Het was maar een vraag. Wilt ge efkes gaan zitten? Dan zal ik de eitjes al gaan halen in de keuken.

(Kathleen zet zich in de sofa naast de dure vaas. Harry naar de keuken en keert direct weer met twee eitjes)

HARRY: (met gegeneerd lachje) De eitjes... ! Ik zal ze wel op tafel leggen. Wil de juffrouw iets drinken?

KATHLEEN: Mij best. En noem me alstublieft geen "juffrouw" want dat ben ik al lang niet meer!

HARRY: Ook getrouwd?

KATHLEEN: Ja. Maar mijne vent zit vaak in 't buitenland met zijne camion. Ik bedoel maar dat ik lange tijd alleen zit. 't Is nu weer acht dagen geleden dat hij nog is thuis geweest! Begrijpt ge dan dat ik mij dikwijls eenzaam voel?

HARRY: Ja, dat begrijp ik volkomen. Ik ben een vent die alle vrouwen aanstonds begrijpt!

KATHLEEN: Meent ge dat?

HARRY: En of...!

KATHLEEN: Dan hoeven we niet te wachten, kom... ! (trekt Harry op de sofa maar hij verweert zich)

HARRY: Nee, ik zal eerst wat te drinken uitschenken. (schenkt twee glaasjes wijn uit en zet zich dan zo ver mogelijk verwijderd van Kathleen in sofa met tussen hen enkel de dure vaas)

KATHLEEN: Ik hou van spelletjes, onderandere Doornroosje interesseert me wel. (wil kussen)

HARRY: Dat spel ken ik niet!

KATHLEEN: Het spel van... (kussen) ...kent ge dat niet ? Hoe werd Doornroosje wakker?

HARRY: Door de prins!

KATHLEEN: En wat gaf de prins haar...?

HARRY: Dat begrijp ik niet.

KATHLEEN: Wat geeft uw vrouw u voor zij naar kantoor vertrekt?

HARRY: Ge bedoelt..., cornflakes...!

KATHLEEN: Nee! Gewoon een kusje! Ge moet elk leven bekijken als een sprookje.

HARRY: Mijn huwelijk is ook als een sprookje! Ik ben de prins en mijn schoonmoeder is de heks...!

KATHLEEN: En ik ben nu eenmaal een vrouw die graag kust.

HARRY: Dan voel gij u goed rond de tijd van Nieuwjaar? (Kathleen wil Harry kussen)
Pas op voor de vaas...! Dat is dure antiek. Kost méér dan 1.000 euro... !

KATHLEEN: En wat doet gij zoal de hele dag?

HARRY: Zo'n beetje vanalles hé. Langs welke kant woont gij?

KATHLEEN: Ik woon aan die... (wijst) ...kant. Onze beide tuinen komen tegen elkaar!
(manoeuvreert met boezem van links naar rechts) Gezellig zo dicht tegen elkaar, hé Harry! (wil hem overrompelen met kusjes, maar dan valt de antieke vaas uit de sofa, in stukken op de grond) Oh sorry Harry...!

HARRY: (met de handen in het haar) Oeioeioei... ! Ook dat nog...! (kruipt op handen en knieën rond de sofa om de stukjes bij elkaar te rapen)

KATHLEEN: Kom, ik zal u helpen.

(Kathleen kruipt ook op handen en knieën om de stukjes van de kapotte vaas te verzamelen, maar tijdens hun zoektocht botsen ze met hun hoofden tegen elkaar)

HARRY: (pijnkreetje) Auwh...!

KATHLEEN: Kom, ik zal er wat moederkeszalf aansmeren. (verzorgt hem door zijn voorhoofd te kussen. Dan begint ze zijn hemd los te knopen en duwt hem daarna op de sofa)

(Harry verdedigt zich, maar het is sterker dan hemzelf. Plotseling rinkelt de deurbel)

HARRY: (komt overeind) Wat was dat... ?

KATHLEEN: De deurbel... !

HARRY: (rept zich uit de sofa) Maak dat ge weg zijt...!

KATHLEEN: Uw hemd staat nog open.

HARRY: Jaja, 't is goed. (knoopt z'n hemd weer vast)

(Harry helpt Kathleen verdwijnen langs de schuifraam. De deurbel rinkelt opnieuw enkele keren)

HARRY: (roept haar nog na bij het schuifraam) Ge vergeet uw eieren nog...! (maar krijgt geen reactie meer)

(Harry steekt snel langs beide kanten een ei in z'n broekzak en gaat via de hall de voordeur openen. Hij keert weer met Madeleine en haar hond. Harry zet zich aan tafel)

MADELEINE: Ik was efkes gaan winkelen. (bij de wieg) En hoe gaat het met mijne kleinzoon? (neemt Pietertje uit de wieg en snuift in de lucht.) Wat stinkt hier? (merkt dan de keukenhanddoek die dienst doet als pamber) Mijn lieve God..., wat is dat hier... ?

HARRY: (aanzelend) Ik euh..., ik kon de pampers niet vinden!

MADELEINE: (nijdig) Ik had 't kunnen denken hé... ! Hier pak aan... ! (geeft Pietertje aan Harry maar daardoor worden de eieren in z'n broekzak gebroken. We merken het aan Harry's blik) Ik geloof dat meneer niet op de hoogte is van de gevoeligheid van zulke dingen!

HARRY: Ja, toch wel! Die dingen zijn héél gevoelig... !

(Madeleine af naar de keuken. Harry staat recht, stopt een hand in z'n broekzak en bekijkt dan stiekem de smurrie aan z'n vingers. Madeleine komt van de keuken met een kleine doos pampers waarvan ze er Pietertje, onder volgend gesprek, eentje zal omdoen)

MADELEINE: Hebt gij z'n poepje afgewassen?

HARRY: Of ik mijn poepje heb afgewassen? Ja hoor!

MADELEINE: Ik bedoel, Pietertje...! Onnozelaar... !

HARRY: Ja, ik heb het poepje van Pietertje afgewassen, maar het hing vol tot onder zijn enkels en ik dacht...

MADELEINE: (onderbreekt kwaad) ...Ik moet niet weten wat gij denkt! Ik wist het hé..., maar aan zo'n ravage had ik me niet verwacht...! (Harry steekt ondertussen rustig een sigaartje op) En wat is er in de keuken gebeurd...?

HARRY: Een paar tassen laten vallen! Eigenlijk niet laten vallen, ze sprongen gewoon uit m'n handen. Zó..., ploep... en ploep...! En toen lagen ze daar op de grond hé, in stukken...! (speels) Ik heb hen nog gevraagd om onmiddellijk weer terug in de spoelbak te springen, maar ze weigerden, vandaar!

MADELEINE: Als ge stukken maakt dan wordt er wèl verlangd dat ge dat zelf opruimt hé ! Die afwas van het ontbijt staat er ook nog en er komt schuim uit de wasmachine... !

HARRY: (herinnert zich plots) Oei..., de wasmachine...!

(Harry snelt naar de keuken en keert weer met de blauwe trui van Nicolle achter z'n rug. Hij plooit ze stiekem open. We merken dat de blauwe trui voor een groot stuk gekrompen is. Vervolgens verstopt hij de trui onder de sofa, waar hij dan weer op de kapotte vaas stuit)

MADELEINE: Ziezo, Pietertje is weer de oude zoals ik hem ken! Of wou gij er soms een toreador van maken?

HARRY: (gespeeld met sigaar in de mond) Een toreador, haha...!

(Als Madeleine dichterbij de sofa wil komen, wil Harry dat haar beletten)

HARRY: Wat gaat gij daar doen ?

MADELEINE: In de sofa zitten. Waarom... ?

HARRY: Dat gaat niet. De sofa moet ik eerst nog stofzuigen.

MADELEINE: En dat roken moet ge gaan afleren! Héél slecht voor Pietertje!

HARRY: Onmogelijk! Ik ben verslaafd.

MADELEINE: Ik ken een goede manier om er op vijf seconden vanaf te zijn. (neemt de sigaar uit Harry's mond en wil ze weer omgekeerd terug in z'n mond stoppen, maar Harry bijt van zich af)

HARRY: Gij denkt zeker dat ik een schouwpijp ben...!

MADELEINE: Zijt ge al bezig met stofzuigen?

HARRY: Euh... ja, voor een deel.

MADELEINE: Ik merk het. Ge ziet precies op de vloer waar ge stapt. En de luster hangt ook nog niet, zie ik...! En waar hebt ge die antieke vaas staan...?

HARRY: Die staat op onze slaapkamer en de luster hang ik morgen! Ik heb nog veel

werk en ik kan niet werken als er iemand op mijn vingers staat te kijken!

MADELEINE: 't Is goed, ik ben al weg! (tot haar hondje) Kom Pedafke...! (vindt hem niet)
Waar zit die...? (roept) Pedafke... ? Waar zit gij ergens, schat...?

HARRY: Ik heb hem bij de vuile was in de wasmachine gestoken!

(Madeleine snelt naar de keuken. De telefoon rinkelt. Madeleine komt ondertussen weer terug met haar hondje)

HARRY: (door hoorn) Hallo... (maar Madeleine wil Harry nog wat vertellen en tikt hem aan, tot Harry met de hoorn aan zijn hoofd haar luid toeschreeuwt dat ze moet zwijgen) Stilte...!!! (terwijl ze haar tong nog uitsteekt verdwijnt Madeleine met haar hondje langs de hall) - - - Nee meneer, het was niet tegen u. Met wie spreek ik alstublieft? - - - Oh, met de meubelzaak. Ja, die bouwdooskast heb ik besteld. - - - Okee, ge brengt die dus rond de middag. Is er een handleiding bij, meneer? - - - Dat is goed. Goiedag meneer. (haakt in. Harry laat zich uitgeput op de sofa vallen) Ik ben moe! En straks ben ik nog meer moe! En als dat zo blijft duren dan word ik nog moeder...!

TWEEDE BEDRIJF

Tweede scène

NAMIDDAG

(Marie past op Pietertje. De bouwdooskast staat er. Enkel de schappen moeten er nog in en staan op dit ogenblik recht tegen de zijwand van de kast)

MARIE: (tot Pietertje) De papa is naar de bibliotheek. Hij gaat er boeken lenen om lekkere confituur te maken voor ons Pietertje. Hij zal nu wel gauw thuis zijn. Ik ga alvast de patattekes schillen dan hebben de papa en de mama vanavond lekker eten. (af naar de keuken)

(Harry komt thuis van de bibliotheek via de hall. Hij draagt een grote tas boeken en een tas waarin wat winkelwaar zit. Marie komt van de keuken met een bakje aardappelen)

HARRY: Marie, wilt ge me nu eens efkes helpen?

MARIE: Zijn dat allemaal boeken om confituur te maken?

HARRY: (zet de boeken op tafel) Allemaal Marie. En de beste kies ik eruit!

MARIE: Gij zijt wel lang weggebleven hé!

HARRY: Ik ben nog gaan winkelen in de superette. Ik heb suiker bij! (laadt de tas uit op tafel) Vier kilo. En ik heb twee kilo peren bij en ook de gelatine.

MARIE: Van die gelatine moogt ge niet te veel toevoegen hé!

HARRY: Dat zal wel in een van die boeken staan. (ad wieg) En hoe is 't gegaan met Pietertje?

MARIE: Het braafste wichtje dat ik ooit heb gezien, maar hij hoest zo raar! Het lijkt meer op...op...

HARRY: (vervolgt) ...op geblaf van een hond!

MARIE: Precies ja.

HARRY: Natuurlijk ! Dat is de schuld van Pedafke!

MARIE: Pedafke...? En wie is Pedafke... ?

HARRY: De hond van mijn schoonmoeder. Ik denk dat zij die hond veel te veel bij ons Pietertje gelaten heeft. Ge weet toch dat de intelligentie van een kind gevormd

wordt tijdens de eerste drie levensjaren. Als dat kind opgroeit in de omgeving van een hond dan is 't toch normaal dat het kind zich ook begint te gedragen als een hond. Zolang hij zijn boodschapkes maar niet begint te doen als een hond! (toont hoe een hond plast met één been van de grond)

MARIE: Stel u voor zèg... !

HARRY: Marie, ge zijt héél vriendelijk bedankt voor het babysitten. Als ik u ooit eens een plezier kan doen..., ge weet me wonen hé. En als mijne confituur gereed is dan krijgt gij het eerste potteke...!

MARIE: Dat doet me plezier, meneer Harry.

HARRY: Zeg maar gewoon Harry. Meneer moogt ge zeggen van zodra ik wereldkampioen driebanden ben!

MARIE: Okee, dan ben ik er mee weg.

(De deurbel rinkelt)

MARIE: Daar staat volk aan de voordeur, hoor ik! Salukes hé. (af langs de schuifraam)

(Harry gaat openen en keert weer met Fred en Cois. Fred mankt een beetje door een vroeger jachtongeval. Cois heeft een spraakgebrek, de eerste klinker van een zin ligt hem héél moeilijk, maar als hij daar eenmaal over is dan vlot het best. Helaas is dat met de volgende zin weer opnieuw)

HARRY: De biljartfamilie op bezoek! Dag Fred, dag Cois.

FRED: Harry.

COIS: Ha-Ha-Harry, goeiendag!

FRED: Wat heb ik gehoord ? Uwe C4 gekregen... ?

HARRY: Ja, zoals ik al zei langs de telefoon.

FRED: Langs de telefoon ontslagen?

HARRY: Nee, ik bedoel, ik heb het u al verteld langs de telefoon!

FRED: Dus nu hebt ge pas ècht tijd om te leren biljarten?

HARRY: Wat zegt gij...? Leren... ? Héla, ik ben niet van de slechtste, hé vriend. Ik wil niet zeggen dat ik niks meer kan leren, maar als 't er op aankomt met de punten..., dan moet deze jongen het toch altijd maar weer doen, hé Fred!

FRED: (zet zich met Cois aan tafel) Het zal nu wel anders zijn. De nieuw ploegen zijn getrokken en ze duwen ons daar zo'n onbekende Turk op onze nek!

HARRY: Hoe heet hij?

COIS: A-a-a-Achmed-med Bou-Bou...(hopeloos)

- FRED: Ik zal 't wel weggen, Cois. (tot Harry) Achmed Bou Izalla!
- HARRY: Ja, aan de naam zal 't niet liggen, geloof ik. Iets drinken, mannekes?
- FRED: Wel euh....!
- HARRY: Nen borrel of een pintje?
- COIS: Nen bo-bo-bo-borrel als 't kan!
- HARRY: (terwijl hij serveert) Eigenlijk moet ik u ook bekennen dat de kans bestaat dat ik niet meer kan meespelen!
- FRED: En waarom niet?
- HARRY: Zoals ge ziet ben ik nu de huisvrouw hier. Nicolle is gaan werken, dus moet ik afwassen, het huis proper houden en op ons Pietertje passen.
- FRED: Ge kunt er morgenavond toch een uurke of twee, drie tussenuit ? Wij kunnen u niet missen in de ploeg, hé Harry. Als gij niet komt dan kunnen we die beker wel vergeten!
- HARRY: Fred, gij zijt cipier in de gevangenis, vragen ze daar nog volk?
- FRED: Jaja, maar zoiets moet langs het ministerie gebeuren hé. Ge moet een aanvraag indienen en dan begint dat te lopen. Er zijn op dit moment te weinig cipers, maar er is geen geld om er nieuwe aan te werven. Wat moeten ze dan doen... ?
- HARRY: En aan u Cois, moet ik niks vragen zeker? Gij zit in de bouw en daar is 't altijd zwaar werk zeker?
- COIS: Ja, goed be-be-betaald maar hard werken hé.
- FRED: Veertien dagen geleden kregen wij ne gast binnen die niet wou eten! Hij weende altijd maar. Ik geloof dat hij gepakt was voor 't smokkelen van drugs. Wij halen de hoofdcipier erbij. Hij weende! We halen er de dokter bij. Hij weende! Dan maar uiteindelijk de directeur erbij gehaald. Die zegt tegen die gevangene... Meneer, wat is dat eigenlijk met u? Gij wilt niet eten, gij wilt niet drinken, gij weent de hele dag door! Weet ge wat die antwoordde? Ik ben hier niet gere...!
- HARRY: (schenkt de glazen nog eens vol) En bij u, Cois? Ge gaat me toch niet vertellen dat er daar niks gebeurt hé?
- COIS: Wij wa-wa-waren een stelling aan 't zetten en plots stuikt die ineen! De p-p-ploegbaas z'n oor afgereten! Wij met z'n a-a-allen zoeken naar die z'n oor tot er iemand roept..., Jef ik heb uw oor gevonden. Ma-ma-maar de Jef zegt, dat is mijn oor niet want achter dat van mij zat een potlood!
- FRED: Bij ons waren twee gevangenen ontsnapt. Alle cipers moesten bij de hoofdcipier komen om uitleg te verschaffen hoe dat zoiets mogelijk was! Waren alle uitgangen bewaakt, vraagt hij. Ja, zeggen wij, maar ze zijn

ontsnapt langs de ingang!

HARRY: (veert recht) Heren, ik moet hier het feest efkes onderbreken om mijne zoon een andere pamber aan te trekken. Ik weet niet of ge 't ruikt, maar ikke wèl. (legt Pietertje op de tafel. Fred en Cois spelen met de baby) Kunt gij efkes op die kleine letten? Ik moet pampers gaan halen in de keuken. Zie dat hij niet van de tafel springt hé...! (af naar de keuken)

COIS: Fred, ku-ku-kunt gij geloven dat wij ook zo klein geweest zijn?

FRED: Ikke wel, maar gij niet, hé Cois.

(De deurbel rinkelt)

FRED: (roept naar de keuken) Harry, daar is volk aan de deur... !

HARRY: (komt van de keuken met de doos pampers) Jamaar, ik verwacht niemand.

(Harry gaat af via de hall. Cois en Fred doen zich te goed aan een borrel.
Harry keert weer met de gesnorde Turk, Achmed Bou Izalla)

HARRY: Volgens mij is 't een Turk.

FRED: (enthousiast ad Achmed) Hier is onze vierde man! (stelt hem voor) Harry, dat is den Achmed Bou Izalla, kampioen driebanden van Turkije. (minder overtuigend) Hij weet pas van gisterenavond dat een biljartbal rond is.

HARRY: Ik ben Harry. Aangenaam. (tot Fred, ad Achmed) Is dat de man die onze ploeg komt versterken?

FRED: Ja. Eigenlijk zouden we nu de kans moeten benutten om onze tactiek voor morgen te bespreken.

ACHMED: Ikke spelen de final, hé Fred.

HARRY: Ook een borreltje, Achmed Boezalla?

ACHMED: (verbetert) Achmed Bou Izalla! Normaal ikke drinken alleen thee, maar bij vriend ikke graag drinken ene borrelke!

HARRY: Fred, schenk gij eens iets in voor onze vriend hier. Ik moet eerst de pamber van ons Pietertje vervangen.

(Harry vervangt de pamber bij Pietertje op de tafel)

ACHMED: Ikke hebben ook van de kinders!

HARRY: Hoeveel?

ACHMED: Acht kinders. Allé, 't is van te zeg..., mijne frouw hebben de kinders. Ikke niet

hé, want ikke ben ene manneke.

COIS: (vervolgt) Ja, en ma-ma-mannekes kopen geen kinnekes hé.

ACHMED: (ad Cois) Die hebben precies iets aan zijne tong... ?

FRED: Ja, daar ligt ne knoop in zijn tong. Hij heeft altijd last als hij begint met iets te zeggen. Maar als hij ene keer bezig is, dan gaat hij er nogal een gat uit.

(De telefoon rinkelt)

HARRY: Wie kan er een pamber vervangen? (als er geen interesse blijkt te zijn)
Jamaar, ik moet de telefoon opnemen hé. Alle, pak maar iemand over hier !

(Harry neemt de hoorn op terwijl Fred en Cois het verzorgen van de baby naar Achmed schuiven. Die aanvaardt het vieze werk uiteindelijk)

HARRY: Hallo. - - - Ja, Kathleen. - - - - Nu niet, Kathleen. - - - - Een andere keer, Kathleen. Ik moet nu gaan ophangen. - - - - Jamaar, ik heb bezoek. - - - - Babysitten ja, - - - - Ik bel u wel op, okee! Daag! (haakt in, herinnert zich plots)
Nu ben ik de papfles van Pietertje ook nog vergeten op te warmen. (af naar de keuken)

ACHMED: (merkt wat in de pamber en trekt een vieze blik) Oooohlala...! Allemaal van de spaghetti...! Achmed dit niet kunnen! Stinken...! (knijpt z'n neus dicht)
Ooooh...!

FRED: Maar gij hebt zelf acht kinderen, zegt ge?

ACHMED: Ja, maar mijne vrouw altijd opkuisen die fots in de broek van de kinders!
Achmed daar niet tegen kunnen...! (op dit moment plast Pietertje met een straal schuin omhoog)

(Harry keert weer van de keuken)

ACHMED: Harry, deze kindje nooit meer kunnen lopen.

HARRY: Waarom niet?

ACHMED: Benzine is eruit gelopen!

HARRY: (werkt verder aan Pietertje. Hij zingt) Pietertje is een gietertje! Pietertje is een gietertje! (legt Pietertje in de wieg en zet zich terug aan tafel) Luister eens allemaal..., eigenlijk heb ik nog een voorstel. Ik vind het vervelend dat we onder het biljarten telkens onze Turkse vriend z'n naam volledig moeten uitspreken. Hoe was het weer..., Achmed Benzalla...?

ACHMED: (verbetert) Achmed Bou Izalla!

HARRY: Laten we hem gewoon een Vlaamse naam geven.

COIS: Da-da-daar heb ik ook al aan gedacht. Jef of Sus of Lowie! Maar a-a-als ik die zijne naam iedere keer moet zeggen dan is iedereen al naar huis tegen dat ik moet beginnen.

FRED: Of "René"... , is dat niet beter?

HARRY: Ja, we noemen hem gewoon "René". (tot Achmed) Dus vanaf nu heet jij "René". Okéé...?

ACHMED: René...?

FRED: (speels) René gaat naar het café.

HARRY: (vervolgt speels op rijm) ...en het komt op den teevee...

COIS: (vervolgt ook speels) ...en hij zi-zi-zit op de weecee.

FRED: (tot Cois) Allé, daar gaan we weer. De Cois moet er weeral iets vies van maken. Zonder vuile praat kunnen die bouwvakkers toch niet leven hé. (tot Achmed) Wat vindt gij daarvan, René... ?

ACHMED: Ikke doen niet mee met deze spelleke. Ikke BEN Achmed en ikke BLIJVEN Achmed... !

HARRY: Maar 't is in ons eigen belang. Hoelang woont gij al in België?

ACHMED: Twaalf jaren.

HARRY: Dan zijt gij vanaf nu een Belg! En ge heet René! Punt, amen en uit... !

FRED: Goeiendag René.

HARRY: Kent René de Vlaamse termen al in biljartaal? Zoals..., trekken op de rode, langzaam schuiven naar de witte, fetskeu op de zwarte...?

FRED: Volgens mij verstaat hij ons wel!

HARRY: We zullen eens testen. (tot Achmed) René luister..., als ge kunt raden hoeveel konijnen ik heb dan krijgt ge ze alle zes. Hoeveel konijnen heb ik dan ?

ACHMED: (denkt even na) Zeven...!

HARRY: Dat is hopeloos, hé mannen! Hij zal nog veel moeten oefenen. (kijkt op z'n uurwerk) Heren, 't is al laat en ik moet de schappen nog in mijn kast plaatsen èn ik moet nog eten maken voor ons Nicolle, dus ik zou zeggen tot morgen.

FRED: (monstert de zelfbouwdooskast) Een nieuwe kast gekocht, Harry?

HARRY: Ja, een zelfbouwdooskast voor 99 euro.

FRED: (test de panelen op hun stevigheid) Toch niet veel bijzonders, als ge 't mij vraagt. Ik zou er niet teveel insteken als ik van u was.

HARRY: Och, we zullen wel zien.

(Achmed, Fred en Cois nemen afscheid en gaan er vandoor langs de hall.

Harry plaatst de schappen in de kast, sluit het deurtje en enkele seconden later horen we het geluid van vallende schappen in de kast)

- HARRY: (verbaasd) Maar..., maar hoe kan dat nu... ? (kijkt op z'n horloge) De bus van half vijf passeert en de schappen vallen naar beneden... ! (bekijkt de handleiding terwijl Nicolle thuiskomt via de hall. Ze merkt op tafel de vuile pamper, drie borrelglazen en een fles, de boeken, de winkelwaar, de gevallen schappen uit de kast, de kapotte vaas, de nog steeds niet geplaatste luster...)
- NICOLLE: (kreetje, dan hand voor de mond) Nee..., dat heb ik niet verdiend...!
- HARRY: Nicolle, ik kan het allemaal uitleggen!
- NICOLLE: (snuift) Wat ruik ik... ? Het komt van de keuken!
- HARRY: Oei..., de melk van ons Pietertje kookt over... !
- NICOLLE: (af naar de keuken, laat daar een schreeuw en keert weer in de kamer) Ik wil uitleg...! Onmiddellijk... ! Het lijkt op een vuilnisstort in de keuken...! En wat zijn ze van plan met die boeken en die suiker...? (merkt nu haar gekrompen nieuwe trui) Oh..., en mijn nieuwe trui die ik van ons ma gekregen heb...!
- HARRY: Sorry, gewassen op 90 graden... !
- NICOLLE: 30 graden, heb ik gezegd! Oooh...! En de antieke vaas van mijn moeder...!
- HARRY: Ik kan het allemaal uitleggen, schatteke.
- NICOLLE: Nee, ik wil uw uitleg niet! Ik wil eten...!
- HARRY: Het eten...! De aardappelen staan gereed om te schillen en...
- NICOLLE: (onderbreekt) ...Ik wil dat ge nu zwijgt, Harry! (weent)
- HARRY: Maar ge vraagt me om uitleg!
- NICOLLE: En ik die dacht dat het een feest zou zijn de eerste dag dat ik thuiskwam!
- HARRY: Ik heb entrecote meegebracht. Ik zal hem voor u gaan bakken.
- NICOLLE: En waarom staan die lege glazen hier? Zijn gij aan de drank, Harry... ? (ruikt aan z'n adem)
- HARRY: Maar nee, Fred en z'n maten zijn hier geweest.
- NICOLLE: Hoe dikwijls heb ik u al gezegd dat ge die vuile pamper onmiddellijk in de vuilbak moet gooien! En wat ligt die keukenhanddoek daar in de keuken te doen...?
- HARRY: Ge bedoelt die met die landkaart op... ?
- NICOLLE: Ja, die bedoel ik, ja...!
- HARRY: Ik ging met ons Pietertje een stierengevecht imiteren, maar hij gebruikte hem voor iets anders.
- NICOLLE: Die baby zal zeker zoiets doen!
- HARRY: ...èn ik heb de zelfbouwdooskast ineen gestoken.

NICOLLE: Ja, dat merk ik.

HARRY: Schat, ik...

NICOLLE: (kordaat) Zwijg...!

HARRY: Ik ga uw entrecote bakken..., (bij de keukendeur) ...met Dreft dan krimpt hij niet, haha... ! (kijkt sip als Nicolle hem streng aanstaart)

NICOLLE: Als ik morgen op deze manier thuiskom dan zijt ge alleen voor de rest van uw leven want dan ga ik aanstonds terug vanwaar ik gekomen ben!

HARRY: (stil, afwachtend) Morgen... ? Morgen moet ik eigenlijk gaan biljarten, schatteke.

NICOLLE: (resoluut) Oh nee... ! (luider) Oh nee... ! Als gij de pretentie hebt om op deze manier het huis achter te laten dan kunt gij 't biljarten vergeten! Ons ma moest het weten van die dure antieke vaas...! Spaar maar voor een nieuw huis! Nee, ze gooien het geld langs deuren en vensters naar buiten ! Hoe kunnen wij dan sparen? Ik wil dat het hier gaat veranderen, meneertje Harry Huisman...! Of ik ga ergens anders wonen...!

HARRY: Wilt ge nog eten, schat?

NICOLLE: En noem me alstublieft geen SCHAT...! En eten wil ik ook niet meer, al val ik hier dood van de honger...!

HARRY: Dan ga ik nu alles opruimen en daarna ga ik schilderen! Een landschap met een grazende koe!

NICOLLE: (beetje getemperd) En wat scheelt er met die bouwdooskast?

HARRY: Dat weet ik niet. Ik steek die kast ineen, ik plaats de schappen erin, de bus van half vijf passeert en wham..., alle schappen donderen naar beneden...!

NICOLLE: En vanwaar komen die boeken?

HARRY: Van de bibliotheek.

NICOLLE: Ge hebt Pietertje toch niet alleen gelaten...?

HARRY: Nee, dat zou ik nooit durven, Nicolle. Marie is komen babysitten.

NICOLLE: Marie...?

HARRY: Ja, de buurvrouw...! Maar 't is niet wat gij denkt hé. Marie is een braaf mens. Ze helpt waar ze kan. En uw ma is ook op bezoek geweest. Ik heb de hele dag bezoek gehad. Ik heb geen tijd gehad om... om... (als Nicolle aanstalten maakt om naar de keuken te gaan) Wat gaat gij doen...?

NICOLLE: Ik ga slapen...!

HARRY: En uw entrecote dan...?

NICOLLE: Die moogt ge zelf opeten!

DERDE BEDRIJF

Eerste scène

VOLGENDE DAG, VOORMIDDAG

(De bouwdooskast staat weer in elkaar. Harry loopt heen en weer tussen keuken en woonkamer. Hij is bijzonder nerveus en weet niet waar eerst beginnen. Hij is bezig met het bereiden van z'n confituur. Er staat een heel stel potjes op de tafel. Het schilderij "De grazende koe" hangt op de voorziene plaats. Ook de luster hangt nu boven de tafel)

HARRY: (leest in een kookboek) Eén uur later koken en vervolgens de gelatine erop schudden als de spijs al in de potjes is. (kijkt op z'n uurwerk) Allé waar blijven die nu toch... ?

(De deurbel rinkelt. Harry gaat in zeven haasten openen en laat Fred, Cois en Achmed binnen. Achmed heeft een blauw oog)

FRED: Wat zijn de problemen, Harry...?

HARRY: Ik geraak niet door mijn werk en Nicolle heeft duidelijk gezegd, als het huis niet proper is dat ik dan het biljarten mag vergeten! (ad Achmed) Wat is er met z'n oog gebeurd...?

ACHMED: Ikke ben nog maar ene dag René de Belg en twee makakken slagen mij hier al op mijne oog...!

HARRY: Goed heren, ik zal u zeggen wat er moet gebeuren: ik werk verder aan de confituur, Cois gaat afstoffen. Achmed Bie Boe...

FRED: (onderbreekt) ...zeg maar "René".

HARRY: ...René gaat stofzuigen en Fred zorgt voor Pietertje!

FRED: Niet akkoord! IK wil stofzuigen...! René moet maar voor Pietertje zorgen.

ACHMED: Ikke Turk! Ikke altijd krijgen van de vuile werk. Dat zijn ook zo in de fabriek!

(Iedereen begeeft zich, niet zonder schermutselingen, aan z'n opdracht)

HARRY: Cois, zorgt gij liever voor Pietertje...?

COIS: Neenee, ik af sto-sto-stof, euh ik staf of..., Ik bedoel, ik stof staf...! (geraakt er

niet uit)

- HARRY: Jaja, ik begrijp het Cois, de rest zal wel achterna komen! (tot Achmed) René, hier staat de bazaar voor Pietertje. Ge kent het wel hé, poepje wassen, enzovoort... !
- ACHMED: Jaja, maar ikke liever poepje wassen van ene mooie vrouw!
- HARRY: Hier is de talkpoeder. (zet die te dicht bij de gelatine)
- FRED: (bekijkt het schilderij van "De grazende koe") Harry, wat moet dit voorstellen... ?
- HARRY: Dat is « De grazende koe »! Wat vindt ge ervan?
- COIS: (verwonderd) De gra-gra-grazende koe...? Ik zie geen koe...!
- HARRY: Natuurlijk dat die koe weg is! Het gras is weg... ! Dus die koe blijft daar niet staan als er geen gras is! Dus die koe is ook weg...!
- FRED: Dat is èchte kunst!
- ACHMED: Waar zijn de koe naartoe... ?
- HARRY: Die is ergens anders gaan grazen waar wèl gras is.
- ACHMED: Ikke niet begrijpen...!
- HARRY: René, pure kunst is ook niet te begrijpen! Alleen hij die de kunst maakt begrijpt z'n kunstwerk.
- COIS: Waarom ge-ge-geeft men zoveel geld voor een schilderij?
- HARRY: Omdat men het niet begrijpt.
- ACHMED: Misschien de koe zoeken ene stier!
- FRED: Nee, daar wordt niet over een stier gesproken, René! Het schilderij heet "De grazende koe". Grazend van gras en koe van..., (imiteert het loeien van een koe) ...meuuuh...!
- ACHMED: Bij ons in Turkije gene koe. Allemaal kameel, met de bult. Kameel doen niet meuuuh... ! Kameel doet..., iiéééh...! (mislukt gehinnik) Zoiets ja.
- FRED: Als ik een stier was, ik knipte snel de koe...!
- ACHMED: Als ikke ene stier was, ikke knippen dan traag de koe..., maar allemaal... !
- FRED: En gij Cois, als gij snel in het donker een koe moet knippen dan is 't weer licht eer ze geknipt is.
- HARRY: Kom, iedereen aan 't werk nu of we kunnen straks fluiten naar die biljartwedstrijd.

(Harry zet de radio aan, we horen een Vlaamse klassieker. Achmed wast het poepje van Pietertje en schudt er per ongeluk gelatine op. Met als gevolg dat Harry de talkpoeder in de confituurpotjes kapt. Ze werken rustig verder. Cois stoft af en Fred stofzuigt. Harry gaat naar de keuken. Achmed zoekt achter

iets, vindt een spuitbus en spuit een overvloed op het poepje van Pietertje. Harry komt van de keuken, merkt Achmed met de spuitbus, neemt die af en zet de radio uit)

HARRY: (leest op de spuitbus) “Verdelging van vliegen, muggen en ander ongedierte”. (tot Achmed) René, waar zijt gij mee bezig...? Dit is tegen insecten! (merkt dan de gelatine op het poepje van Pietertje) Gelatine...! Dan heb ik de talkpoeder op mijn confituur gedaan...! René, ge zijt een stomme knoert...! Al mijne confituur naar de knoppen...!

ACHMED: Wat is knoert?

HARRY: Een aardappel!

ACHMED: Och, gij bedoelen patat...?

HARRY: Ja, ik bedoelen patat! Mijne confituur naar de vaantjes! Nu kan ik die prijs wel vergeten. (vervolgt tot Achmed) Kom, doe ons Pietertje een andere pamber aan en stop ermee!

ACHMED: (vertroetelt Pietertje en wil hem doen lachen) Kleine Pietertje..., jaja. Kleine kindje, lachen ja, lachen ja, zo. Nereye gidiyorsun...! (wat ga je doen) Nereye gidiyorsun...! (op dit moment plast Pietertje duidelijk met een straal in het gezicht van Achmed) Sen benim dedigimi yapacaksin...! (je zult gehoorzamen) Harry, gij leren de kinder spuit in de gezicht van Achmed!

FRED: Doet hij dat bij u ook, Harry?

HARRY: Nog nooit!

ACHMED: Misschien kleine kindje zien dat ikke ben van de Turk en dan denken psssst..., in die gezicht! (tot Pietertje) Zo kleine kindje, als gij nog ene keer doet zo..., dan Achmed héél kwaad worden en dan Achmed binden ene koordje aan uwe spuit, ja...!

(De deurbel rinkelt)

HARRY: Help mij eens rap, al die potjes moeten naar de keuken!

(Men helpt Harry snel alle potjes confituur in de keuken zetten. Harry af naar de hall en keert weer met Madeleine en haar hond. Ze draagt een bril)

MADELEINE: (tot Harry) Ik zie dat ge al werkvolk hebt staan?

HARRY: Sinds wanneer draagt gij een bril?

MADELEINE: Ik begon alles dubbel te zien.

COIS: Da-da-dan moet gij één oog dicht doen hé.
 FRED: Mijn schoonmoeder draagt ook een bril. Ze sloeg op een keer naar een vlieg en het bleek een punaise te zijn!
 MADELEINE: (monstert het schilderij) Wat is dat...?
 HARRY: Dat is de perfecte kunst.
 MADELEINE: Kunst?
 FRED: Dat is het beroemde schilderij van de "De grazende koe".
 COIS: (vervolgt) ...Maar de k-k-koe is weg en het gras ook!
 ACHMED: (vervolgt) ...De koe is zoeken ene stier om te knippen.
 HARRY: (tot Madeleine) Let maar niet op hen. Ze komen alle drie uit een gesticht voor geestesgestoorden.
 MADELEINE: Gelijk gij zeker!
 HARRY: En houdt uw hond uit de keuken! Ik heb vlees uitliggen!

(Achmed is dicht bij de hond en geeft hem een lichte trap)

MADELEINE: (heeft dat gemerkt) Héla...! Moet ik dat bij u ook eens doen...?
 ACHMED: Madam, uwe hond ruiken aan mijne been! Moet ik wacht tot uwe hond van mijne been hebben geproefd?
 COIS: Ik ken nie-nie-niet veel van honden maar mijn jachthond is formidabel slim! Laatst viel hij ne vent aan die KONIJN heette!
 FRED: Al geluk dat gij niet in mijn straat woont!
 COIS: Wa-wa-waarom?
 FRED: Mijn gebuur heet BOOM!
 ACHMED: Voilà Harry, uwe kindje zijn gereed.
 MADELEINE: Wie is dat allemaal, Harry?
 HARRY: Dat is de Cois, dat is René...
 MADELEINE: Dat is toch geen Belg?
 ACHMED: Van de gisteren, madam. Gij kunnen hier zien. (wijst naar z'n blauw oog)
 HARRY: En dat is Fred.
 MADELEINE: Gij mankt precies een beetje.
 FRED: Van een jachtongeval! Tijdens het tracken wel twintig keer geraakt. Mijn lijf staat vol gaten!
 MADELEINE: Ge kunt alles toch nog doen?
 FRED: Ja, behalve zwemmen, hé madam, want dan ga ik onder.
 MADELEINE: Het blijft toch een handicap!
 COIS: Mijn scho-scho-schoonbroer had een arm af, weer terug laten aanzetten en nu

is hij Belgisch kampioen kogelstoten.

FRED: Een neef van mij had een been af en ook weer terug laten aanzetten en nu is hij de beste in de marathon!

ACHMED: Mijne broer in Turkije lopen onder de trein! Kop eraf! Dokter zetten kop er terug aan en nu zijn hij burgemeester...!

MADELEINE: Ik stap maar eens op. Waar is ons Pedafke... ? (roept) Pedafke, waar zit gij, jongen... ?

HARRY: (af naar de keuken en keert weer) Had ik het niet gedacht...! Dat mormel zit aan mijn koteletten te eten...!

MADELEINE: Luister eens naar mij, ik heb mijn schoonbroer gebeld, die commandant in 't Belgisch leger. Hij komt één van de dagen naar hier voor een interview. Okee? Ik ben er nu mee weg. (met haar hond af langs de hall)

FRED: Wij zullen ook maar eens vertrekken. Harry, we spreken vanavond af tegen half acht dan kunnen we nog wat oefenen.

HARRY: Okee, ik zal er zijn.

ACHMED: Dag Pietertje... !

(Cois, Fred en Achmed af)

HARRY: (telefoneert naar Marie) Allé Marie, neem eens op alstublieft! (haakt in) Ja, dan zit er niks anders op dan naar Kathleen te bellen, draait een nieuw nummer) Kathleen, Harry hier. Ik moet deze namiddag efkes weg. Zoudt gij hier efkes kunnen komen babysitten? - - - Okéé! En al op voorhand bedankt hé. Tot straks. (haakt in)

(Harry zet een potje confituur in een voorzien Postpack en plakt het dicht)

HARRY: (schrijft het adres er nog op) RADIO 2, Confituurwedstrijd, Reyerslaan 52, 1040 Brussel. Ja, en nu maar hopen op een prijs hé. (kust z'n inzending) Op hoop van zegen. Zouden die het verschil wel kennen tussen talkpoeder en gelatine...?

KATHLEEN: (komt langs schuifraam binnen) Hallo Harry....., hier ben ik al!

HARRY: Kathleen, maar ge zijt veel te vroeg. Ik had gevraagd om deze namiddag.

KATHLEEN: Jamaar, ik zat daar toch maar te niksen. Misschien kunnen we nog een gezellig babbeltje doen! (merkt het schilderij) Oooooh....., dat vind ik mooi. Gij gemaakt...?

HARRY: Ja! Moderne kunst!

KATHLEEN: Ik hou van moderne kunst.

HARRY: Ik ook! Maar ik hou nog meer van antiek. Die vaas van gisteren..., waarde herleid tot nul komma nul hé.

KATHLEEN: Ik wil u daarvoor vergoeden, Harry.

HARRY: Dat is lief van u.

KATHLEEN: (vervolgt) ...in natura... !

HARRY: Nee! Dat wil ik niet! Zoveel was die vaas nu ook niet waard!

KATHLEEN: Dus, gij zijt eigenlijk een kunstschilder? Dat wist ik niet. Ik wil voor u wel eens poseren! Kom, pak uw verf en borstel... !

HARRY: Ik begin altijd met potlood. Eerst de grove lijnen, begrijpt ge.

KATHLEEN: Kom, begin er maar aan. (zet zich in een sensuele pose op een stoel)

(Harry neemt potlood en papier. Als hij wil beginnen merkt hij dat Kathleen haar schouders heeft ontbloot. Ze wil nog verder gaan door haar blouse los te knopen)

HARRY: Is dat wel verstandig?

KATHLEEN: Misschien niet hé..., ik zal me volledig uitkleden! (begint er reeds aan)

HARRY: (houdt haar tegen) Nee..., nee..., nee... ! Ik ben vandaag niet in mijn dagje om te tekenen. Mijn hand staat te los!

KATHLEEN: (met zwoele stem) Ik hou van losse handen...!

HARRY: Ikke niet! (plots horen we het geluid van vallende schappen in de bouwdooskast. Harry kijkt op z'n uurwerk.) De bus van half elf...! (ontmoedigd) Hoe is dat toch mogelijk...?

DERDE BEDRIJF

Tweede scène

NAMIDDAG

(Kathleen fungeert als babysit en verveelt zich kennelijk. Ze leest een modeblad, zucht en kijkt op haar horloge. Plots klopt Harry op het schuifraam. Kathleen laat hem binnen. Harry heeft duidelijk gedronken)

KATHLEEN: Wat is er gebeurd...?

HARRY: Ik ben de sleutel van de voordeur kwijt.

KATHLEEN: Gij hebt gedronken, Harry!

HARRY: Ikke...? Wil ik u eens wat zeggen, één glaasje kan mij dronken maken en gewoonlijk is dat het zestiende! (stapt naar de keuken en keert weer met een worst in elke hand)

KATHLEEN: Die heb ik al uit de diepvries gehaald.

HARRY: Dat is lief van u, Kathleen.

KATHLEEN: Ik verveelde me zo. Ik dacht, ik zal maar wat eten maken, dan moet gij dat niet meer doen. En een TV hebt ge niet ?

HARRY: Nee, TV interesseert ons niet. Nicolle en ik spelen zelf TV.

KATHLEEN: En wat speel ge zoal...? (presenteert haar boezem) « Schatten op zolder »...? (lacht liefjes)

HARRY: Nee, « Jonger dan je denkt ». (draait verleidelijk met zijn bekken)

KATHLEEN: Of « Brandpunt »...? (streelt sensueel haar eigen lichaam)

HARRY: (met de worsten aan z'n kruis) Of « Wie van de drie? »

(De schappen van de zelfbouwdooskast storten plots weer naar beneden)

HARRY: Dat was de bus van half vijf...! Ik krijg er nog een depressie van.

KATHLEEN: Maar hoe is dat toch mogelijk...? Kom, laten we samen de schappen in die kast leggen! Misschien dat het alleen niet zo goed gaat!

HARRY: Denkt ge? (gooit de worsten naar de keuken)

(Harry en Kathleen kruipen samen in de kast en sluiten het deurtje. We horen dat er wat gaande is in de kast, door een gebons en een gekraak. Plots rinkelt

de deurbel. Ze komen beiden snel uit de kast. Harry's haren zijn door elkaar. Kathleen duwt haar kleren terug in de juiste houding. Harry plaatst de schappen weer in de kast. De deurbel rinkelt nogmaals)

KATHLEEN: Wie kan dat zijn... ?

HARRY: Weet ik veel. Ga snel op de sofa zitten en blijf beleefd hé! (af naar de hall en keert weer met een legercommandant in uniform met dirigentstokje en een documentenmap)

COMMANDANT VERKERK: (met zware stem) Goeiedag! Commandant Verkerk, aangenaam! Gij zijt Harry, neem ik aan?

HARRY: Ja. Mijn schoonmoeder heeft u gestuurd zeker?

COMMANDANT VERKERK: Is Madeleine uw schoonmoeder ?

HARRY: Ja.

COMMANDANT VERKERK: Dan wens ik u een Gelukkig Nieuwjaar.

HARRY: Zet u maar, meneer. (aan tafel)

COMMANDANT VERKERK: Wat zegt gij... ? Meneer... ? (wijst de strepen aan op z'n vest) Ziet ge dat? Dat wilt zeggen dat ik "commandant" ben... !

HARRY: (stelt haar voor) Dat is Kathleen.

COMMANDANT VERKERK: Uw vrouw?

KATHLEEN: (nog voor Harry kan antwoorden) Ja... !

COMMANDANT VERKERK: (overdreven beleefd) Aangename kennismaking, mevrouw. Zo te zien hebt ge wel iets weg van uw moeder.

HARRY: Een glaasje wijn, commandant?

COMMANDANT VERKERK: Wel ja, dank u. (monstert het interieur terwijl Harry de wijn uitschenkt) Ge woont hier zo bekrompen?

HARRY: Ja, maar er zijn plannen voor een nieuw huis. Helaas ben ik plots zonder werk gevallen.

COMMANDANT VERKERK: Madeleine heeft me verteld dat ge graag in het leger wilde.

HARRY: Graag is misschien wat veel gezegd, maar...

COMMANDANT VERKERK: (onderbreekt) ...Ja dus. Dat is niet mis gekozen. Ik moet eerst nog wel enkele formulieren invullen. (haalt de formulieren uit z'n map en overloopt die) Ik zal het kort houden. Naam en adres heb ik al. Getrouwd...?

HARRY: Ja.

COMMANDANT VERKERK: Met...?

HARRY: Met een vrouw.

COMMANDANT VERKERK: Natuurlijk! Wie trouwt er nu met een man?

HARRY: Mijn zuster!

COMMANDANT VERKERK: (verwonderd) Ge hebt nog gelijk ook.

KATHLEEN: (gaat bij aan tafel zitten) Kan ik misschien helpen?

COMMANDANT VERKERK: Wel euh..., nee. Weet ge dat ik eigenlijk geen zin heb om al die formulieren in te vullen. Ik heb uw naam en adres, de rest doe ik morgen wel op kantoor! (monstert Kathleen) Ge hebt potverdekke een schoon vrouw, Harry!

(Harry hoest geforceerd)

KATHLEEN: (schuift wat dichtter naar de commandant toe en wrijft aan zijn borst) Hebben alle officieren van het Belgisch leger zo'n brede borst als gij?

COMMANDANT VERKERK: (wat gegeneerd) Hmmm... hmmm... , niet allemaal nee.

KATHLEEN: (wrijft over z'n stokje) Hebben alle officieren in het Belgisch leger zo'n mooi stokje?

COMMANDANT VERKERK: Nee..., (herpakt zich) ...ik bedoel ja...! (veert recht als z'n oog op het schilderij van « De grazende koe » valt) Wat stelt dat schilderij voor..., of wat het ook moge wezen?

KATHLEEN: Dat is « De grazende koe »! Een héél bekend schilderij.

COMMANDANT VERKERK: De grazende koe...? Maar dan is de koe gestolen.

KATHLEEN: Nee, die is uit eigen wil weggelopen.

HARRY: Wat stelt zo'n job in 't leger voor, commandant?

COMMANDANT VERKERK: Och, ge weet hoe dat gaat. Oorlog komt er toch niet meer. Waarom ons dan nog zo druk maken om « soldaatje » te spelen? (zet zich terug aan tafel)

KATHLEEN: Zijn er ook betrekkingen vacant voor vrouwen? (wrijft met haar hand over zijn knie)

COMMANDANT VERKERK: Voor u wel, neem ik aan. Mag ik mijne jas uitdoen? Ik krijg het al een beetje warm...!

KATHLEEN: Nog een glaasje wijn, commandant?

COMMANDANT VERKERK: Normaal drink ik niet, maar...

KATHLEEN: (vervolgt) ...nu wel! Ik heb eigenlijk nog nooit in m'n leven naast een èchte legercommandant gezeten. Het verwondert me echt dat de figuur van zo iemand zo'n... zo'n passionele warmte uitstraalt.

HARRY: Wilt ge mij verontschuldigen ? Ik moet efkes naar de keuken (af naar de keuken)

(Hiervan maken Kathleen en de commandant gebruik om zijn legerhemd in

snel tempo los te knopen en z'n stropdas uit te doen. Plots rinkelt de deurbel.
Harry komt uit de keuken)

HARRY: (tot Kathleen en de commandant) Vooruit alletwee naar de keuken... ! En trek de deur achter u dicht... ! En niet te veel lawaai maken hé...!

COMMANDANT VERKERK: Kunt gij daar tegen als ik zo met uw vrouw begin te stoeien ?

HARRY: Een goeie soldaat MOET tegen alles tegen kunnen.

COMMANDANT VERKERK: Dit heb ik nog nooit meegemaakt ! Ik maak van u direct nen officier. Ge hoeft niet eens examens te doen...!

HARRY: (luid) Maak dat ge in de keuken zijt! Geef acht...! Eén twee..., één twee...!

(De commandant en Kathleen af naar de keuken. Ze nemen ook de fles wijn en de glazen mee. Harry maakt de keukendeur vast en laat via de hall Madeleine binnen. Deze keer is zij zonder haar hond)

HARRY: Wat komt gij doen... ?

MADELEINE: Eens kijken hoe het hier gaat. Zèg, gij ziet zo bleek...?

HARRY: Alles is hier onder controle! En dat ik zo bleekjes zie, is te wijten aan het feit dat ik helemaal overwerkt ben.

MADELEINE: (snuift aan Harry's mond) Hebt gij gedronken... ?

HARRY: Ja! Ik heb enkele glaasjes gedronken in de stad tijdens het winkelen.

MADELEINE: Wie is er ondertussen bij Pietertje gebleven?

HARRY: De buurvrouw.

MADELEINE: En om welke reden haalt gij het in uw hoofd om halfdronken thuis te komen terwijl uw vrouw uit werken is?

HARRY: Omdat ik geen geld genoeg bij had om helemaal dronken thuis te komen!

MADELEINE: Harry, ik zou eens eerlijk met u willen praten.

HARRY: Dat is ook de eerste keer.

MADELEINE: Ge weet dat ik de laatste tijd van die hartkloppingen heb. Wel, dat wordt met de dag erger!

(Harry's oog valt nu op de jas van de commandant, maar gooit die stiekem achter de sofa. Madeleine stapt door de kamer terwijl ze verder praat)

MADELEINE: (staat nu stil tegen de keukendeur) Ge weet waarvan mijne vent is gestorven. Dat begon ook met hartkloppingen. Drie weken later was die dood. Nu vrees ik dat ik ook...

HARRY: (onderbreekt) ...Dat zijn enkel maar gedachten, Madeleine. Ge moet die uit uwe kop zetten.

(Aan de andere kant van de keukendeur klopt iemand ritmisch op de deur)

MADELEINE: (met veel schrik tot Harry) Heb ge dat gehoord...? Gij denkt dat ik fantaseer hé! (weer geklop op de keukendeur) Luister eens...! Dat is het gebonk van mijn hart... ! (in paniek) Ik ga sterven...! Oh, ik ga sterven...! Mijn hart gaat eruit vliegen...! (voelt aan haar hart) Kom Harry, doe iets... !

(Plots komen Kathleen en de commandant uit de keuken. De commandant is nog enkel gekleed in een lange onderbroek en z'n overhemd hangt open. Z'n broek heeft hij onder de arm)

HARRY: Maar ik had die deur toch vastgemaakt...!

KATHLEEN: Nee, ze was los.

HARRY: Maar ik heb die deur op slot gedaan!

KATHLEEN: Maar ze was los, Harry! Kom, wordt eens wakker !

HARRY: (luid) Als ik iets vastmaak dan blijft dat vast...! (plots valt de luster naar beneden op de tafel)

MADELEINE: Help...! Help....! Ik ga sterven...!

COMMANDANT VERKERK: (in lichte paniek) De Russen zijn daar... ! Ik moet direct naar mijn compagnie... !

(Kathleen vlucht weg langs de schuifraam en commandant gaat er vandoor langs de hall. Harry gooit hem zijn jas nog achterna)

MADELEINE: Was dat commandant Verkerk niet...?

HARRY: Commandant Verkerk...? Nee, helemaal niet! Uw bril is niet sterk genoeg. Ge zegt dat ge 't aan uw hart hebt! Ge kunt beter voor een andere bril gaan. (zet de luster snel in de keuken)

MADELEINE: En wàt is hier zo juist gevallen...?

HARRY: Daar is een F16 straaljager op ons huis geland !

MADELEINE: Nee, het was de luster! Die mooie antieke luster van mijn grootmoeder! Honderd jaar oud!

HARRY: Oh is uw grootmoeder honderd jaar oud geworden?

MADELEINE: Nee, ik bedoel die antieke luster!

HARRY: Madeleine, ga maar efkes op de sofa liggen! Ge zijt helemaal overstuur!

MADELEINE: Nee. Laten we het avondeten al op tafel zetten voor ons Nicolle. Die kan elk moment thuiskomen.

(Plots storten de schappen in de bouwdooskast weer naar beneden)

MADELEINE: Wat was dat...?

HARRY: De bus van vijf uur.

MADELEINE: Maakt die zoveel lawaai? Wat gebeurt hier allemaal...? Het heeft allemaal te maken met mijn hartkloppingen...!

HARRY: Zo is 't goed! Ga nu maar rustig naar huis. De rest doe ik wel. (begeleidt haar naar de hall)

(Madeleine af langs de hall)

HARRY: (zuchtend) Jezus Maria Jozef... !

(Harry dekt de tafel voor twee en zet de soep op tafel. Nicolle komt thuis via de hall)

NICOLLE: (vrij goed gehumeurd) Hallo schatje van me!

HARRY: Dag lieveke. (ad gedekte tafel) Wat vindt ge ervan?

NICOLLE: Waarvan?

HARRY: Merkt gij dat nu echt niet, Nicolle?

NICOLLE: Oh, dat de luster verdwenen is!

HARRY: Dat ook ja!

NICOLLE: Wat bedoel ge dan, schat?

HARRY: Van deze gedekte tafel?

NICOLLE: Oh, ik heb geen honger! Ik ben met de directeur gaan lunchen ergens onderweg naar Brussel.

HARRY: Hoe...? Maar..., maar..., ik....! (haalt diep adem) Goed! Goed! Het waren toch maar worsten met rode kool en lauwe soep.

NICOLLE: Ik kan zijn aanbod toch niet afslaan!

HARRY: Hier sta ik mooi voor schut! Een hele dag aan het eten gewerkt en madame heeft geen honger! Madame is met de directeur gaan lunchen!

NICOLLE: (snuift aan Harry's mond) Harry, heb gij gedronken...? Ja...! Ik ruik het! Staat het eten niet op tafel dan heb ge gedronken! Waar zijt gij eigenlijk mee

bezig... ?

HARRY: De Vikings kwamen vroeger thuis nà de oorlog en dan dronken ze! Ik kom thuis nà het drinken en dan is het oorlog!

NICOLLE: (neemt Pietertje uit de wieg en voelt onder de pamber) Maar die pamber is vastgeplakt...! Wat heb jij uitgespookt met ons Pietertje...?

HARRY: Ikke niks!

NICOLLE: Wie dan wel?

HARRY: Achmed Boem Bim Balla..., of hoe hij ook heet! Maar HIJ was het! Niet ik...!

NICOLLE: Wat zit er dan in die pamber?

HARRY: Wat er normaal hoort in te zitten, denk ik! (herinnert zich plots) Oh, nu weet ik het weer! Dat is gelatine!

NICOLLE: (onthutst) Gelatine...? Om confituur te maken...?

HARRY: Ik kan het allemaal uitleggen, schat.

NICOLLE: Oh, wat maak ik nog allemaal mee met u! (haalt fel uit) Meneertje moet nu eens even goed naar me luisteren. Ik ben vijf minuten thuis! Ik heb snel gereden om thuis te zijn! Te snel! Ik ben door drie rode lichten gereden! Er was geen politiecontrole! Dus, 3 maal 50 is 150 euro. Precies genoeg om een nieuw kleedje te gaan kopen! Ik ben binnen een half uur terug, en dat is precies de tijd die jij nodig hebt om die pamber van het achterwerk van uwe zoon te krijgen...!

HARRY: Maar ik moet gaan biljarten, Nicolle! 't Is een belangrijke wedstrijd.

NICOLLE: HIER zult jij biljarten...! (af via hall, sluit de deur met een stevige smak achter zich dicht. Harry lijkt het niet meer te zien zitten)

VIERDE BEDRIJF

Eerste scène

VOLGENDE DAG, VOORMIDDAG

(Harry staat te strijken op een strijklank met naast hem een overvolle wasmand met kleren. Hij is gekleed in een gekleurde schort en op z'n hoofd heeft hij een bijeengebonden keukenhanddoek)

HARRY: Zie mij hier staan, met een diploma van kantoorbediende! Onderbroeken strijken, ja! Wat heb ik in dit leven bereikt? Niks! Maar ze moeten niet denken dat ik dit mijn hele leven zal blijven doen! Als puntje bij paaltje komt staat ge er alleen voor! Weg biljarten! Weg vrienden! Weg vrije tijd! En als er dan eens geen eten is...! (imiteert vrouwenstem) Wel, geen eten? Wat doe gij de hele dag? Als er dan wèl eten is dan hebben ze geen honger. (imiteert vrouwenstem) Ik ben met de directeur gaan lunchen! (even pauze) En dan proberen ze een mens nog te verleiden, die Kathleen toch! Dat moesten ze eens proberen bij elke man! We zullen eens zien hoeveel er zich overgeven aan de vieselijke liefde! Allemaal! Maar Harry mag dat niet! (spuwt op onderkant strijkijzer) Harry mag nog geen pintje drinken. (spuwt) Of ze ruiken het! Alsof ze de neus hebben... (spuwt) ...van een jachthond. (spuwt) En wat doet een mens dan van miserie? Juist, confituur maken..., met talkpoeder! (staart voor zich uit met binnenpretjes) Ik zou de gezichten van die jury eens willen zien. Hoe zit dat eigenlijk met die wedstrijd? (kijkt in een weekblad) Ja, vandaag tussen 9 en 11 zullen ze er wel iets van zeggen! (strijkt nog steeds, haalt een bh van Nicolle uit de wasmand en bekijkt hem) Als ze me tien jaar geleden zouden gezegd hebben dat ik vandaag deze patattenzak stond te strijken dan zou ik geantwoord hebben, ge zijt zot! Hier staat de sukkelaar! (houdt de bh voor z'n eigen borst) Een mens zou er nog verkeerde gedachten van krijgen!

(De deurbel rinkelt. Harry gaat openen en keert weer met Achmed)

ACHMED: Ikke zien ene mooie frouw strijken met op de hoofd ene mooie tulband!

HARRY: (vervelend) René, ik heb nog geen hoofdpijn, laat het zo blijven alstublieft!

ACHMED: Ikke ook van hoofdpijn! (merkt de bh) Gij strijken de zak om de appartement van de frouw in te steek? (wil bh opnemen maar Harry zet het strijkijzer op zijn hand, dan pijnkreet) Aauwwh...!

HARRY: Afblijven! Dat is privé domein!

ACHMED: Harry, wij gisteravond u niet zien voor de biljart?

HARRY: Geen tijd. Als huisvrouw heb ge het niet zo makkelijk. Maar dat verstaat gij toch niet! En hebt ge veel punten gehaald?

ACHMED: Ohlala..., ongeveer 25!

HARRY: Punten bedoel ik!

ACHMED: Och, ikke denk gij zeggen "pinten"! Punten, 550! Maar de pinten ohlala! Waar ikke hier wijs, daar zitten allemaal van de kleine beestjes. En precies iemand slagen met hamer tegen de kop van Achmed!

HARRY: Dat ken ik ook ja.

ACHMED: Harry, gij kennen niemand waar ik ene schaap kan koop?

HARRY: Gaat gij schapen houden?

ACHMED: Nee, opeten...!

(De telefoon rinkelt)

HARRY: (neemt op) Hallo. - - - Met RADIO 2? - - - - Nee, ge spreekt met Harry, de man van Nicolle. Ik zal mijn vrouw eens geven... (vervolgt met vrouwenstem)
Hallo..., - - - - Ja, daar spreekt u mee. - - - - Oh dank u, dank u! Komt dat op de radio, madam? - - - - Als ik het goed begrijp, wordt het interview opgenomen op cassette? - - - - Jaja..., binnen een klein half uur! Dag madam.
(haakt in en staart voor zich uit)

ACHMED: Harry...? Harry...? Wat mankeren gij?

HARRY: (springt plots enthousiast in de hoogte) Jipièèèèèè...! Ik heb gewonnen...! Ik heb gewonnen...! Ze zullen de talkpoeder niet geproefd hebben! (neemt het hoofd van Achmed tussen beide handen en kust het enkele keren)

ACHMED: Harry, wat gij doen...? Ikke zijn gene frouw hé! Ikke Achmed Bou Izalla, ben een manneke zoals gij...!

HARRY: (kan het nog steeds niet geloven) Hoe dat uw leven op vijf seconden zo kan veranderen. (tot Achmed) Ze komen naar hier voor een interview. Binnen een klein halfuur zijn ze hier! Gij moet direct naar Kathleen gaan en haar een pruiik vragen.

ACHMED: (begrijpt er de ballen van) Kathleen...? Pruiik...?

HARRY: Ja, een pruik. Zeg gewoon, ik wil een pruik voor Harry.

ACHMED: Maar ikke niet kennen die Kathelene!

HARRY: (leidt Achmed naar het schuifraam en wijst) Kathleen woont daar. Ge loopt hier door de tuin, altijd rechtdoor en het eerste huis dat ge tegenkomt, daar vraagt ge om een pruik voor Harry.

(Achmed gaat er vandoor en Harry ruimt de kamer op. De telefoon rinkelt)

HARRY: Hallo...! - - - Nee Fred, ik heb nu geen tijd. Bel me straks maar terug. Ik moet direct ophangen! (haakt in en ruimt verder de kamer op als de telefoon weer rinkelt) Als ge geen tijd hebt dan hangt iedereen aan de telefoon! (neemt op) Hallo...! - - - Meneer pastoor? - - - Staat er een buitenlander aan uw voordeur voor een pruik? - - - Voor mij? Daar weet ik niks van, meneer pastoor! Daag! (haakt in, dan bij zichzelf) Dat konijn staat bij meneer pastoor! Als ik hem nu te pakken krijg dan trek ik zijne kop uit...! (ruimt verder op)

(Kathleen met een fel blauwe pruik en Achmed op langs de schuifraam. Harry wil de keel van Achmed dichtknijpen)

HARRY: Mislukte lookworst! Aanstonds krijg ik hier meneer pastoor op mijne nek hé!

ACHMED: Ikke hebben de pruik bij en ikke hebben ook ene mooie vrouw bij!

KATHLEEN: Wat is er gaande, Harry...?

HARRY: Wel, ik zal 't kort houden. Ik heb een wedstrijd gewonnen om de beste confituur te maken!

KATHLEEN: Waarom hebt gij dan een pruik nodig...?

HARRY: Het is een wedstrijd voor huisvrouwen, dus...!

KATHLEEN: Oh ik begrijp het. Gij zijt de huisvrouw!

HARRY: Ja, voor een half uur.

KATHLEEN: En hoe gaat ge het hier doen? (aan boezem)

HARRY: Ik neem de bh van Nicolle! (toont hem) Alhoewel..., veel meer dan appelsienen gaan daar niet in hé! Het moeten... het moeten...

KATHLEEN: (vervolgt) ...Het moeten pompelmoezen zijn!

HARRY: Precies! Dat komt beter uit bij mijn figuur en ge kent die gasten van de radio hé! (gebaartje van dikke nek) Zou het mogelijk zijn dat ik... de uwe efkes kan lenen? En uw kleed ook? Ons Nicolle is zo mager hé!

(Kathleen wil zich onmiddellijk ter plaatse uitkleden! Achmed gelooft niet wat

hij ziet en doet met grote ogen een stap dichterbij)

HARRY: Stop...! Niet hier, Kathleen...! Ga maar naar de keuken. Mijn ochtendjas hangt daar op een stoel

(Kathleen af naar de keuken. Achmed staat nog steeds met opengesperde ogen en mond voor zich uit te staren. Harry slaat hem tegen de wang)

HARRY: Viespeuk...! (ruimt verder op)

(Achmed loert stiekem door het sleutelgat van de keukendeur. Plots opent Kathleen de deur, maar deze botst tegen het gezicht van Achmed waardoor die achterover tuimelt. Kathleen is nu enkel gekleed in de ochtendjas van Harry. Achmed kermt van de pijn. Harry haalt uit de keuken een potje confituur met een lepel)

HARRY: (tot Kathleen) Hier, geef hem dit maar dan zal hij rap genezen zijn. (terug af naar de keuken)

KATHLEEN: Sorry! (helpt Achmed overeind) Heb ik u pijn gedaan? Kom even bij me. (Achmed laat zich verwennen als een schoothondje) Waar doet het pijn?

ACHMED: Hier...! (Kathleen masseert de plaats) En hier...! (Kathleen masseert de plaats) En hier...en...

KATHLEEN: (onderbreekt) Hoe heet jij eigenlijk?

ACHMED: (begint uitgehongerd het potje confituur uit te eten) René!

KATHLEEN: Zijt gij familie van Harry?

ACHMED: Nee, ikke kom voor ene schaap! (de darmkrampen beginnen vanwege de mislukte confituur)

KATHLEEN: Heeft Harry een schaap?

ACHMED: Ikke kom vragen aan Harry om te zoeken ene schaap voor mij! (darmkrampen worden heviger, staat steeds recht)

KATHLEEN: Oh, ge zijt een schaap verloren?

ACHMED: Nee, ikke wil kopen ene schaap om op te eten! Voor mijne kinders en mijne vrouw! Maar ik wil ook kopen ene schaap zoals gij! (flauw lachje) Gij mooie schaap! Maar ikke u niet zullen slachten hé.

KATHLEEN: Jamaar, ge zijt getrouwd, zegt ge!

ACHMED: Hoe meer schaap, hoe meer plezier! (darmkrampen worden heviger, houdt de hand op z'n buik) Toilet...! Toilet...! Iyi ben cayi hazir edeyim! (is zo klaar)

(snelt af langs de keuken)

(Harry komt blootsvoets binnen met de pruik op z'n hoofd en hij draagt het kleed van Kathleen)

KATHLEEN: (sluit achteraan de ritsluiting van het kleedje bij Harry) Oei, uw panty's vergeten!

HARRY: Ik neem die van Nicolle wel.

ACHMED: (op van de keuken met handen aan z'n buik) Harry, is confituur gemaakt van de pruim...? Ikke fotsen bijna in mijne broek, ja...!

HARRY: (showt zich) Wat vindt ge van mij, René?

ACHMED: Is niet goed.

HARRY: Waarom niet?

ACHMED: Ikke zien gene pompelmoes.

HARRY: Straks, even voor ze hier zijn, oké!

ACHMED: (wil met z'n hand onder het kleed van Harry gaan en zingt op rijm) O schone frouw, ikke willen jou...!

HARRY: (slaat op Achmed z'n handen) Afblijven...!

ACHMED: Hoeveel ikke moeten betaal madamme om te tas?

HARRY: Hou uw poten thuis, oorworm!

ACHMED: Harry, gij zijn precies de frouw op de doos van de tv-worst! Oh, ikke moeten weer fotsen! (met hevige buikkrampen af naar de keuken)

HARRY: (tot Kathleen) Zou dat van die confituur kunnen zijn? Dan zal het in de VRT-gebouwen nogal een feest zijn, peins ik! (showt zich) En Kathleen, zeg eens eerlijk?

KATHLEEN: (inspecteert) Goedgekeurd!

ACHMED: (keert weer van de keuken) Harry, sorry maar op uwe toilet allemaal ene stof witte wolk!

HARRY: Dat is die talkpoeder hé.

ACHMED: Ikke denk ja! Mijne maag zit hier! (aan achterwerk) Ja! Mijne gat is als trompet! (imiteert) peut-peut-peut-peut...!

HARRY: (een zenuwzinking dreigt) Seffens hé...

KATHLEEN: (tot Achmed) Kom we laten Harry efkes alleen voor er ongelukken gebeuren!

(Kathleen en Achmed af langs de schuifraam. Maar alvorens Achmed de kamer verlaat kan hij niet nalaten nog eens vlug in het achterwerk van Harry te knijpen, dit is echter zeer tegen de zin van Harry)

- HARRY: (kijkt op z'n horloge) Twee minuten voor half elf! Ik wil nu eigenlijk wel eens zien wat er in de kast gebeurt als de bus van half elf passeert! (kruipt in de kast en sluit de deurtjes)
- NICOLLE: (komt binnen van de hall met haar directeur) Kom maar binnen, meneer directeur. En let niet op de rommel hé. Ik ga die formulieren halen.
- DIRECTEUR: Niet te lang, hé Nicolle. We moeten binnen een klein half uur op die vergadering zijn!
- NICOLLE: Ik doe mijn best! Zet u maar even. (wil naar de keuken stappen maar hoort gerommel in de zelfbouwkast. Stapt dan traag naar de kast en opent die plotseling, stuit verbaasd op Harry) Wat doe jij hier in die kast...?
- HARRY: Ge kunt me geloven of niet maar ik sta te wachten op de bus...!
- NICOLLE: Kom daar onmiddellijk uit! Wat moet de directeur hiervan denken?
- HARRY: (komt uit kast, sluit de deur en direct erna storten de schappen naar beneden) Daar is de bus van half elf...!
- DIRECTEUR: Wie is dat Nicolle?
- NICOLLE: Oh, dat is euh..., (verzint snel) ...dat is de meid! (stil tot Harry) Wat heeft dat te betekenen in die vrouwenkleren en die pruik op uwe kop...?
- HARRY: Ik leg straks alles uit!
- NICOLLE: (boos) Dat is u geraden! En als ge toch per se op een vrouw wilt lijken dan moogt ge dit niet vergeten...! (borsten)
- HARRY: (te luid) De borsten, bedoelt ge!
- NICOLLE: (ad directeur) Ssssssst...!
- HARRY: Die komen er nog!
- DIRECTEUR: (ad schilderij) Is dat niet het schilderij van "De grazende koe"? (oogcontact tussen Harry en Nicolle) Dat noem ik nu eens èchte kunst! Moet ge dat gras zien en al die kleuren!
- NICOLLE: (verwonderd) Maar... maar ik zie helemaal geen kleuren, meneer directeur!
- DIRECTEUR: Ge kunt toch duidelijk zien waar het gras gestaan heeft! En laat me eens kijken! Ik geloof dat de koe langs hier moet verdwenen zijn! Dat is pas kunst! Ik wist niet dat gij zo'n grote kunstliefhebber was! Daar hebt ge zeker een bom geld voor betaald?
- NICOLLE: (aarzelend) Euh..., eigenlijk...
- DIRECTEUR: (onderbreekt) ...Moderne kunst is mijn favoriete kunst! Als ge ooit van plan zijt om het schilderij te verkopen dan wil ik altijd een bod doen! Van welke kunstenaar is het? (gaat wat dichterbij om de naam te lezen) Har...Harry...! Dat zal wel een Engelsman zijn! Die Engelsen kunnen er iets van!

NICOLLE: Ik ga eerst die formulieren halen! (af naar de keuken)

(De directeur bekijkt Harry te lang en Harry voelt zich wat gegeneerd)

HARRY: Koffie, meneer directeur?

DIRECTEUR: Hoe weet jij dat ik directeur ben?

HARRY: Ik zie het. (voelt aan z'n eigen buikje)

DIRECTEUR: Ach zo meneer.

HARRY: Hoe weet jij dat ik een "meneer" ben...?

DIRECTEUR: Ik zie het! (voelt aan z'n eigen boezem) Nee, ik wil gene koffie. Dank u.

(De directeur monstert Harry van kop tot teen. Harry fronst de wenkbrauwen, keert zich om en stapt te overdreven als een vrouw met de heupen wiegend door de kamer, kijkt even om en steekt z'n wijsvinger verleidelijk in z'n mond)

NICOLLE: (op van de keuken met de formulieren, dan tot directeur) Ik heb de B11, de B12, de C1 en C2! Okee?

DIRECTEUR: Dat is wat we moeten hebben! Stappen we dan nu op? (even voor hij de kamer verlaat kijkt hij nog eens raar naar Harry die smachtend naar hem knipoogt. (af via de hall)

NICOLLE: (als ook zij de kamer wil verlaten tikt ze met haar wijsvinger aan haar hoofd, tot Harry) Snul...! (af)

HARRY: Ik werk me de ziel uit het lijf om toch maar iets te bereiken! Snul, zeggen ze dan! (af naar de keuken en weer op met twee ballonnetjes) En nu de bloemkolen nog! (stopt de twee opgeblazen ballonnetjes op de voorziene plaats achter het kleed en maakt enkele dansspasjes met boezem vooruit. Met zware stem) Lekker confituur heuuuum...! Receptje opschrijven...? (de deurbel rinkelt. Harry trekt snel z'n schoenen aan en gaat openen. Hij laat Mevrouw Petermans en de techniekier binnen. Harry imiteert in de mate van het mogelijke een vrolijke vrouwenstem) Dat zijn de mensen van de radio zeker?

MEVR. PETERMANS: Ik ben Mevrouw Petermans en dat is Jean-Paul, mijn techniekier.

HARRY: Ik ben Angèle. (drukt hen de hand) Neem plaats in het salon.

(Mevrouw Petermans zet zich in de sofa en de techniekier neust nieuwsgierig rond in de kamer)

MEVR. PETERMANS: Eerst en vooral wil ik u feliciteren met de uitslag. Gij zijt als laureaat uit de bus gekomen! Zijt ge bereid een interview af te leggen voor de radio, mevrouw?

HARRY: Jazeker. Zouden we niet beter eerst een lekkere kop koffie drinken?

MEVR. PETERMANS: Dat slaan wij nooit af!

(Harry af naar de keuken. De techniker kijkt door het schuifraam. Harry terug op met twee tassen en een thermos)

HARRY: Hier zijn we dan. (schenkt uit)

TECHNIEKER: Mooie streek hier, maar waar ik woon in Brussel is het toch vele mooier!

HARRY: (wijst aan) En wat vindt ge van dat gebouw ginder naast de kerktoren?

TECHNIEKER: Mooi, maar waar ik woon in Brussel staan die gebouwen bij tientallen!

HARRY: Dat kan ik geloven, dat is 't zottenhuis...! (tot Mevr. Petermans) Melk? Suiker?

MEVR. PETERMANS: Nee, dank u.

TECHNIEKER: (ad schilderij van "De grazende koe") En dit schilderij, gekocht op een vlooiemarkt zeker...?

HARRY: Dat is "De grazende koe"! Nog geen half uur geleden is er 6.000 euro voor geboden!

TECHNIEKER: Ge moet wel gek zijn!

HARRY: Wat ziet gij op dat schilderij?

TECHNIEKER: Niks! Helemaal niks!

HARRY: Dan kent ge van kunst geen fluit. Ziet ge dan niet dat daar gras heeft gestaan en dat de koe is verdwenen?

TECHNIEKER: Ik zie het niet maar... (snuift) ...ik ruik het!

HARRY: Ruiken...? (snuift in de lucht en vindt op de grond onder het schilderij een vuile pampier van Pietertje) Laten we van onze koffie drinken.

(De techniker wil een kopje nemen, maar Harry is hem te snel af. Samen met Mevr. Petermans drinkt hij. De techniker zoekt achter z'n tas die er niet is)

HARRY: Lekkere koffie hmmm... ! Vindt ge niet, mevrouw Petermans?

MEVR. PETERMANS: Ja lekker. Het recept van die confituur euh...

HARRY: (onderbreekt) ...Ik heb het hier opgeschreven. (toont papiertje)

MEVR. PETERMANS: (leest in stilte) Er staan producten bij die ik niet ken en waar ik trouwens nog nooit van heb gehoord!

HARRY: Dat is mijn geheim, mevrouw!

MEVR. PETERMANS: (leest dan luidop) Achmed Bou Izalla..., Boem Bim Balla..., Bim Boem Trala..., en een beetje van Allah. Ik ken er geen enkel product van. Maar dat laat ons koud natuurlijk. Het bijzonderste is dat de confituur lekker is! Er is van geproefd door 16 juryleden, een klein lepeltje maar. Dat was het reglement! En alle 16 juryleden waren unaniem, ze vonden jouw confituur de beste! Laten we dan nu een kort interview opnemen. (tot techniek) Zijt ge klaar, Jean-Paul...?

(De techniek installeert de microfoon en de cassette wordt gestart)

HARRY: Zijn we vertrokken?

MEVR. PETERMANS: (in de micro) Opname één; interview confituurwedstrijd; buitenopname! (tot Harry) Mevrouw...

HARRY: (speelt mee en onderbreekt luid) ...Ja...!

MEVR. PETERMANS: Mevrouw Angèle, het lijkt me niet zo interessant de samenstelling van het recept aan de luisteraars mee te delen! Wat ik jou wel wou vragen: hoelang maak jij deze confituur al?

HARRY: Oh, al jàren...!

MEVR. PETERMANS: Hoeveel tijd spendeer je aan het maken van confituur?

HARRY: Elk jaar voor de winter leg ik een grote voorraad aan.

MEVR. PETERMANS: En wat vinden de familieleden, de burens of vrienden van jouw confituur? Want zij zullen er al wel van geproefd hebben?

HARRY: Lekker! Allemaal lekker! Natuurlijk zijn er bij die mijn confituur slecht verteren, maar dat ligt natuurlijk aan de manier waarop ge hem eet!

*1

MEVR. PETERMANS: Je weet dat de eerste prijs een reis van 14 dagen is voor twee personen naar het zuiden van Frankrijk. Niet niks voor een wedstrijd waaraan meer dan 600 huisvrouwen hebben deelgenomen! Wie neem je mee op reis?

HARRY: (verspreekt zich) Nicole... !

MEVR. PETERMANS: Nicole...? Is dat een vriendin...?

HARRY: Een vriendin ja! Mijn man is veel van huis, ziet ge. Eigenlijk heb ik aan mijn man niet veel.

MEVR. PETERMANS: De Franse taal zal voor jou geen probleem zijn, neem ik aan?

HARRY: Voor mij niet maar voor hen wel!

MEVR. PETERMANS: Dus je kent Frans?

HARRY: Ja, dat is mijn schoonbroer.

MEVR. PETERMANS: Spreek je Frans?

HARRY: Bijna elke dag.

MEVR. PETERMANS: Versta je Frans?

HARRY: Enkel als hij Vlaams spreekt!

MEVR. PETERMANS: Hiermee kan ik jou dan de prijs (reisbon) overhandigen vanwege RADIO 2! Alstublieft! Dan stappen we nu maar een op en we hopen dat je volgend jaar weer mee doet met onze confituurwedstrijd! (haar oog valt op de kinderveg) Je hebt al een kindje, zie ik?

HARRY: Ja, mijn eerste..., maar tevens mijne laatste. Moeilijke bevalling, madam ! Zeer moeilijke bevalling! Hebt gij kinderen?

MEVR. PETERMANS: Helaas niet.

HARRY: Niet onderschatten, madam! Moet ge hier even kijken wat voor karbonkels ik gekregen heb met die borstvoeding.

MEVR. PETERMANS: Inderdaad, het lijkt wel of de kleine ze heeft opgeblazen.

HARRY: Jaja..., (stil bij zichzelf) ...ik heb ze zelf opgeblazen. (geforceerd hoestje)

MEVR. PETERMANS: (in de micro) Laten we het daarbij houden, dames. Dit was Els Petermans voor RADIO 2!

*2

(De techniek zet de recorder uit)

MEVR. PETERMANS: (tot Harry) Nog een prettige dag verder, mevrouw Angèle!

HARRY: Wacht een ogenblik, ik heb nog iets voor u. (af naar de keuken en weer op met een potje confituur) Dit wil ik graag overhandigen aan uw techniek. Het is mijn laatste potje. De mensen achter de schermen hebben ook recht op een beetje vreugde, hé madam. Alstublieft. (schenkt het potje aan de techniek) Het is aanbevolen om het potje in één keer uit te eten! Ge zult van de ene verrassing in de andere vallen...!

TECHNIEKER: Dank u.

HARRY: Graag gedaan! Wanneer komt dit op de radio, Mevrouw Petermans?

MEVR. PETERMANS: Vanavond tussen 7 en 8 op radio 2. (techniek en Mevr. Petermans gaan er vandoor via de hall)

HARRY: (weer met normale stem) Ze zullen schijten in Brussel dat ze 't in Antwerpen zullen horen... ! (zwaaiend met z'n reisbon) Maar wat heeft Harry verdiend?

Een reisje naar Frankrijk! (kust de reisbon)

VIERDE BEDRIJF

Tweede scène

LATE NAMIDDAG

(Harry en Nicolle zitten aan tafel na te kaarten bij het eten)

HARRY: ...en toen hebben we nog wat gebabbeld over « De grazende koe ».

NICOLLE: Ge hebt ze toch een kop koffie gegeven?

HARRY: Natuurlijk.

NICOLLE: Wanneer komt het op de radio?

HARRY: Deze avond tussen 7 en 8. (veert recht van z'n stoel) Hebt ge gedaan met eten dan ruim ik de tafel af.

NICOLLE: Blijf nu toch eens efkes rustig zitten, schatje. Ge hebt de hele dag al gewerkt. Laten we nog wat babbelen op de sofa.

HARRY: Okee! (zet zich in de sofa en Nicolle nestelt zich naast hem)

NICOLLE: Wanneer vertrekken we naar Frankrijk?

HARRY: We kunnen kiezen, vanaf mei tot juni.

NICOLLE: En wat vindt ge nu van het beroep van huisvrouw?

HARRY: Niet slecht, alhoewel ik het geen drie weken meer kan uithouden want dan steken ze mij hier of daar in een instelling!

NICOLLE: Ik heb eigenlijk nog een verrassing voor u!

HARRY: Nicolle, uw verrassingen ken ik ondertussen al.

NICOLLE: Nee, dit is een prettige verrassing. Maar ge moet drie maal raden!

HARRY: Nicolle...

NICOLLE: (onderbreekt) ...Drie maal raden eer ik het zeg.

HARRY: (doet alsof hij nadenkt) Ge hebt een nieuw kleedje gekocht voor 15 euro wat achteraf bleek dat het 150 euro was?

NICOLLE: (genietend) Nee!

HARRY: Ge hebt de auto kapot gereden en toen de politie erbij kwam bleek het niet uw auto maar die van uw directeur te zijn.

NICOLLE: Nee!

HARRY: Toch niet..., dat ons Pietertje er een broertje of een zusje bij krijgt...?

NICOLLE: Nee! Zoudt ge dat trouwens willen...?

HARRY: Ja!

NICOLLE: Kom op raden!

HARRY: Nee, ge hebt gezegd drie maal!

NICOLLE: Oké! Ge weet dat ik directiesecretaresse ben.

HARRY: Toch niet ontslagen zoals ik...?

NICOLLE: Nee!

HARRY: Nicolle, ge treuzelt altijd veel te lang. Als ge het NU niet gaat zeggen dan.. dan...

NICOLLE: (onderbreekt) ...Okee, dan maar met de deur in huis! Ik ben de nieuwe personeelschef!

HARRY: Personeelschef...?

NICOLLE: Ja. Ik mag vacante betrekkingen uitschrijven! Ik mag personeel aanwerven! En vandaag heb ik de eerste persoon aangeworven. Een man!

HARRY: Vandaag al? Zo werkt dat! Daar gaan we weer! Men schrijft officieel een vacante betrekking uit en wat blijkt... ? Ze hebben al een vriendje van de broer van de directeur aangenomen! Nicolle, gij doet mee aan die corrupte boel. Hoe is het mogelijk...!

NICOLLE: (vervolgt) En die man heet « Harry... »!

HARRY: Proficiat! Hij mag heten hoe hij wil. Maar ik vind..., ik..., Hoe heette die...?

NICOLLE: Harry...!

HARRY: Nee...!

NICOLLE: Toch wel. (kusje)

HARRY: (maakt een grote bocht) Dat is wat anders! De man van de personeelschef heeft het zeker verdiend anders namen ze hem niet! Wacht! (af naar keuken en weer op met z'n diplomatenkoffertje) Dan zal ik mijn aktetas maar weer bovenhalen.

NICOLLE: Nee Harry, ge begrijpt me verkeerd. Ge zijt niet aangeworven om op kantoor te zitten..., maar als hulp in de keuken...!

HARRY: Als keukenhulp...? Maar ik ga daar niet in de keuken staan hoor! Geloof dat niet hé...!

NICOLLE: Het is maar tijdelijk, Harry! Als ge er eenmaal binnen zijt dan kan ik u overplaatsen naar een kantoor! Begrijp me alstublieft!

HARRY: (geeft zich over) Okee. Wanneer kan ik beginnen?

NICOLLE: (legt haar voeten op de salontafel waardoor het tafelkleed niet meer op de juiste plaats ligt. Harry trekt het tafelkleed in de goede houding) Maandag!

(De schappen van de bouwdooskast storten weer naar beneden)

HARRY: De bus van half acht passeert...!

NICOLLE: Harry, de radio...! We zijn te laat...!

(Harry zet de radio aan. We horen het interview van *1 tot *2)

NICOLLE: Harry, wat zijt gij voor een komediant! Kom even dicht bij mij. Ik moet u nog bedanken voor de reis naar Frankrijk. (trekt Harry naar zich toe en wil hem knuffelen)

HARRY: Nee, vandaag niet.

NICOLLE: Waarom niet?

HARRY: Ik heb hoofdpijn, schat...!!!

DOEK